

Fővárosi Ítéltábla

8.Bf.386/2016/61.sz.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2017. június 19. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta, 2017. július 4. napján kihirdette a következő

ítéletet:

Az orgazdaság büntette és más bűncselekmények miatt és társai ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2016. március 31. napján kihirdetett 4.B.1251/2008/891. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében megváltoztatja.

A I. r. vádlottal szemben megállapított orgazdaság büntette a Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontja és az (5) bekezdés b) pontja szerint, a 14 rb. folytatólagosan, részben felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja szerint minősül.

A II. r. vádlott terhére megállapított társtettesként, folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntette a Btk. 379. § (1) bekezdése és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősül. A 2 rendbeli felbujtóként elkövetett csalás büntette a Btk. 373. § (1) bekezdése és figyelemmel a (2) bekezdés ba) és bc) pontjára, az a (4) bekezdés b) pontja szerint minősül.

II. r. vádlott a 4 rb. egyedi azonosító jellel visszaélés büntettét folytatólagosan követte el.

Az ítéltábla I. r. vádlottat 2 (kettő) évre eltiltja a közügyektől.

I. r. és II. r. vádlottakat 500 (ötszáz)-500 (ötszáz) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli. Egy napi tétel összegét mindkét vádlott esetében 2000 (kétezer) forintban állapítja meg. Az így kiszabott összesen 1 000 000 (egymillió) - 1 000 000 (egymillió) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén I. r. vádlott vonatkozásában börtönben, II. r. vádlott esetében fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre kell átváltoztatni, azzal, hogy egy napi tétel pénzbüntetés helyébe egy nap szabadságvesztés lép.

A III. r. vádlott terhére megállapított orgazdaság büntette a Btk. 379. § (1) bekezdése és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősül.

A XII. r. vádlott terhére megállapított orgazdaság büntette a Btk. 379. § (1) bekezdése és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősül.

A XXVII. r. vádlott terhére megállapított közokirat-hamisítás büntette a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontja, az orgazdaság büntette a Btk. 379. § (1) bekezdése és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősül.

XXVIII. r. vádlott a 2 rendbeli csalás büntettét felbujtóként követte el.

A XXX. r. vádlott terhére megállapított csalás büntette a Btk. 373. § (1) bekezdése és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősül.

A XXXI. r. vádlott terhére megállapított közokirat hamisítás büntette helyesen 5 rendbeli.

X. r. vádlott esetében mellőzi az előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról szóló rendelkezést.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 906.785 (kilencszázhaty-ezer-hétszáznyolcvanöt) forint bűnügyi költségből I. r. vádlott 53.420 (ötvenháromezer-négyszázhusz) forintot, II. r. vádlott 27.105 (huszonhétezer-egyszázöt) forintot, IV. r. vádlott 39.210 (harminckilencezer-kettőszáztíz) forintot, V. r. vádlott 27.105 (huszonhétezer-egyszázöt) forintot, VI. r. vádlott 33.180 (harmincháromezer-egyszáznyolcvan) forintot, VII. r. vádlott 27.105 (huszonhétezer-egyszázöt) forintot, VIII. r. vádlott 36.350 (harminchatezer-háromszázötven) forintot, X. r. vádlott 37.960 (harminchétezer-kilencszázhatvan) forintot, XIV. r. vádlott 47.310 (negyvenhétezer-háromszáztíz) forintot, XVI. r. vádlott 53.420 (ötvenháromezer-négyszázhusz) forintot, XIX. r. vádlott 83.860 (nyolcvanháromezer-nyolcsázhatvan) forintot, XX. r. vádlott 35.000 (harmincötezer) forintot, XXIII. r. vádlott 30.440 (harmincezer-négyszáznegyven) forintot, XXIV. r. vádlott 53.420 (ötvenháromezer-négyszázhusz) forintot, XXX. r. vádlott 37.960 (harminchétezer-kilencszázhatvan) forintot, XXXI. r. vádlott 33.180 (harmincháromezer-egyszáznyolcvan) forintot, XXXII. r. vádlott 47.310 (negyvenhétezer-háromszáztíz) forintot, XXXIII. r. vádlott 44.745 (negyvennégyezer-hétszáznegyvenöt) forintot, XXXV. r. vádlott 35.000 (harmincötezer) forintot visel. A fennmaradó 177.125 (egyszázhetvenhétezer-egyszázhuszonöt) forintot az állam viseli.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék a rendelkező részben írt ítéletével bűnösnek mondta ki:

I. r. vádlottat

- folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntettében [Btk. 379. § (1) bekezdés, (6) bekezdés b) pont],
- 2 rb. - részben felbujtóként elkövetett - csalás büntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés és - figyelemmel a (2) bekezdés ba) és bc) pontjára - (6) bekezdés b) pont],
- 5 rb. felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jellel visszaélés büntettében [Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont, és a (2) bekezdés],
- 5 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés a) pont],
- 14 rb. folytatólagosan, részben felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés a) pont],
- 3 rb. - részben felbujtóként, részben bűnsegédként elkövetett - hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §];

II. r. vádlottat - mint többszörös, különös visszaesőt -

- társtettesként, üzletszerűen, folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntettében [Btk. 379. § (1) bekezdés, (5) bekezdés b) pont],
- 2 rb. felbujtóként elkövetett csalás büntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés - figyelemmel a (2) bekezdés ba) és bc) pontjára - (4) bekezdés b) pont],

- felbujtóként elkövetett csalás bűntettében [Btk. 373.§ (1) bekezdés - figyelemmel a (2) bekezdés ba) és bc) pontjára - (5) bekezdés b) pont],
- 4 rb. felbujtóként, folytatólagosan elkövetett egyedi azonosító jellel visszaélés bűntettében [Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont, és a (2) bekezdés],
- 4 rb. felbujtóként elkövetett közokirat hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés a) pont],
- 1 rb. közokirat-hamisítás bűntettében [Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont],
- 14 rb. [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont], 5 esetben folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében, melyet 4 esetben társtettesként, 8 esetben felbujtóként követett el,
- 3 rb. felbujtóként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében [Btk. 345. §];

III. r. vádlottat

- folytatólagosan - részben társtettesként elkövetett csalás bűntettében [Btk. 373. § (1) bekezdés, és - a (2) bekezdés ba) és bc) pontjára figyelemmel - (5) bekezdés b) pont],
- gazdaság bűntettében [Btk. 379. § (1) bekezdés c) pont, és a (4) bekezdés a) pont],
- 3 rb. [Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont] - egy esetben felbujtóként, egy esetben bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében,
- hatóság félrevezetésének vétségében [Btk. 271.§ (1) bekezdés],
- 4 rb. [Btk. 345.§] - két esetben folytatólagosan, két esetben II/4, vp, VII/4.vp.) bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében;

IV. r. vádlottat

- 9 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő, 4 esetben folytatólagosan, 4 esetben bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében.

V. r. vádlottat

- 5 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő, két esetben folytatólagosan, két esetben (I., 10/1/3.5 vp.) bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében.

VI. r. vádlottat

- 3 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő - egy esetben bűnsegédként elkövetett - közokirat-hamisítás bűntettében,
- 4 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő - egy esetben folytatólagosan, két esetben bűnsegédként elkövetett - közokirat-hamisítás bűntettében.

VII. r. vádlottat

- 4 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő, két esetben bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében.

VIII. r. vádlottat

- 6 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő, közokirat- hamisítás bűntettében és

- 2 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő közokirat- hamisítás büntetében.

IX. r. vádlottat

- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntetékének kísérletében,
- a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében,
- a Btk. 345.§-ban meghatározott, aszerint minősülő, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében.

X. r. vádlottat

- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő felbujtóként elkövetett csalás büntetékének kísérletében,
- a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő, folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében,
- a Btk. 345.§-ban meghatározott, aszerint minősülő, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében.

XI r. vádlottat - mint különös visszaesőt -

- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett csalás büntetékének kísérletében,
- a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő, közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében,
- a Btk. 345.§-ban meghatározott, aszerint minősülő, bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében.

XII. r . vádlottat - mint különös visszaesőt -

- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és - figyelemmel a (2) bekezdés ba) és bc) pontjára - (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő bűnsegédként elkövetett csalás büntetében,
- a Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő orgazdaság büntetében,
- 6 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő - két esetben társtettesként, négy esetben felbujtóként - elkövetett közokirat-hamisítás büntetében,
- 2 rb. a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében.

XIV. r. vádlottat

- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő, társtettesként elkövetett csalás büntetében,
- a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és aszerint minősülő és büntetendő, közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében,
- a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat

felhasználása vétségében.

XV r. vádlottat

- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő, felbujtóként elkövetett csalás büntetében,
- a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében,
- a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő, felbujtóként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében.

XVI. r. vádlottat

- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett csalás büntetében,
- a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében.

XVII. r. vádlottat

- az 1978. évi IV. tv. 276.§-ába ütköző és aszerint minősülő bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében.

XIX. r. vádlottat

- az 1978. évi IV. tv. 274.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében.

XX. r. vádlottat

- az 1978. évi IV. tv. 276.§-ába ütköző és aszerint minősülő bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében.

XXI. r. vádlottat

- az 1978. évi IV. tv. 276.§-ába ütköző és aszerint minősülő bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében.

XXII. r. vádlottat

- az 1978. évi IV. tv. 274.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében .

XXIII. r. vádlottat

- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott, a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő társtettesként elkövetett csalás büntetében,
- . 342.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében.

XXIV. r. vádlottat

- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott, a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő felbujtóként elkövetett csalás büntetében,
- . 342.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő

folytatólagosan, bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében.

XXV. r. vádlottat

- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott, a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő, társtettesként elkövetett csalás bűntettében,
- a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő, közvetett tettesként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében,
- a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználása vétségében.

XXVI. r. vádlottat

- 2 rb., az 1978. évi IV. tv. 276.§-ába ütköző és aszerint minősülő magánokirat-hamisítás vétségében.

XXVII. r. vádlottat

- a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő közokirat-hamisítás bűntettében,
- 347. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő egyedi azonosító jellel visszaélés bűntettében,
- a Btk. 379. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott és az (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő orgazdaság bűntettével.

XXVIII. r. vádlottat

- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő, felbujtóként elkövetett csalás bűntettében,
- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott, a (4) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő, felbujtóként elkövetett csalás bűntettében,
- 5 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében,
- 4 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő, felbujtóként - egy esetben folytatólagosan - elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében, és
- 2 rb., a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő, felbujtóként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében.

XXIX. r. vádlottat

- 2 rb., a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és - figyelemmel a (2) bekezdés bc) pontjára - (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő csalás bűntettében,
- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott és - figyelemmel a (2) bekezdés bc) pontjára - (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő és büntetendő csalás bűntettében,
- 9 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő közokirat-hamisítás bűntettében,
- 3 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő - két esetben bűnsegédként - elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében, és
- 3 rb., a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználása

vétségében.

XXX. r. vádlottat

- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő, felbujtóként elkövetett csalás bűntettében,
- 2 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében, és
- a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő, felbujtóként elkövetett hamis magánokirat felhasználása vétségében.

XXXI. r. vádlottat

- 5 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő - két esetben bűnsegédként elkövetett - közokirat-hamisítás bűntettében,

XXXII. r. vádlottat

- 4 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő - két esetben bűnsegédként elkövetett - közokirat-hamisítás bűntettében,

XXXIII. r. vádlottat

- 3 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő - egy esetben bűnsegédként elkövetett - közokirat-hamisítás bűntettében,

XXXIV. r. vádlottat

- az 1978. évi IV. tv. 274.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében,

XXXV. r. vádlottat

- 2 rb., a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében,

XXXVI. r. vádlottat

- a Btk. 373. § (1) bekezdésében meghatározott, a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő csalás bűntettében,
- a Btk. 342. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, aszerint minősülő és büntetendő közokirat-hamisítás bűntettében, és
- a Btk. 345.§-ába ütköző és aszerint minősülő hamis magánokirat felhasználása vétségében.

Ezért

- I. r. vádlottat - halmazati büntetésül - 1 év 5 hónap, börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre,
- II. r. vádlottat - mint többszörös visszaesőt - halmazati büntetésül 3 év 6 hónap, fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre,
- III. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 (kettő) év, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- IV. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,

- V. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- VI. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 4 hónap, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- VII. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- VIII. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- IX. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- X. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- XI. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- XII. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- XIV. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- XV. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónap, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- XVI. r. vádlottat törvényszék - halmazati büntetésül - 180 óra közérdekű munkára,
- XXIII. r. vádlottat halmazati büntetésül 150 óra közérdekű munkára,
- XXIV. r. vádlottat halmazati büntetésül 240 óra közérdekű munkára,
- XXV. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- XXVII. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- XXVIII. r. vádlottat halmazati büntetésül 2 év, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- XXIX. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 8 hónap, végrehajtásában 3 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- XXX. r. vádlottat halmazati büntetésül 180 óra közérdekű munkára,
- XXXI. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 6 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- XXXII. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- XXXIII. r. vádlottat halmazati büntetésül 6 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre,
- XXXV. r. vádlottat 150 (százötven) óra közérdekű munka büntetésre,

- XXXVI. r. vádlottat 1 év, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett, börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte.

XVII. r., XIX. r., XX. r., XXI. r., XXII. r., XXVI. r. és XXXIV. r. vádlottakat megrovásban részesítette.

- I. r. vádlottat az ellene
 - csalás büntette (Btk. 373. § (1) bekezdés és - figyelemmel a (2) bekezdés ba) és bc) pontjára - (6) bekezdés b) pont),
 - 3 rb. egyedi azonosító jellel visszaélés büntette (Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont, és a (2) bekezdés),
 - 12 rb. vesztegetés büntette (Btk. 290. § (1) bekezdés (2) bekezdés (3) bekezdés a) pont)
 - közokirat-hamisítás büntette (Btk. 342. § (1) bekezdés a) pont)
 - 10 rb. közokirat hamisítás büntette (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont)
 - hamis magánokirat felhasználásának vétsége (Btk. 345. §),
- II. r. vádlottat az ellene 6 rb. vesztegetés büntette (Btk. 290. § (1) bekezdés (2) bekezdés (3) bekezdés a) pont),
- IV. r. vádlottat az ellene 5 rb. - részben folytatólagosan elkövetett - vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 291. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont és (3) bekezdés c) pont),
- V. r. vádlottat az ellene 3 rb. - részben folytatólagosan elkövetett - vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 291. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont és (3) bekezdés c) pont),
- VI. r. vádlottat az ellene 4 rb. - részben folytatólagosan elkövetett - vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 291. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont és (3) bekezdés c) pont),
- VII. r. vádlottat az ellene 2 rb. vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 291. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont és (3) bekezdés c) pont),
- XII. r. vádlottat az ellene 2 rb., társtettesként elkövetett vesztegetés büntette (Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés),
- XVIII. r. vádlottat az ellene
 - orgazdaság büntette (régi Btk. 326.§ (1) bekezdés és a (4) bekezdés a) pont)
 - bűnsegédként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntette (régi Btk. 277/A. § (1) bekezdés a) pont)
 - bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (régi Btk. 274.§ (1) bekezdés c) pont)
- 4 rb. részben folytatólagosan, részben felbujtóként, részben bűnsegédként elkövetett csalás büntette (régi Btk. 318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pontjára figyelemmel (6) bekezdés b) pont)

- 7 rb. - részben folytatólagosan elkövetett - vesztegetés büntette (régi Btk. 254.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés)
- 6 rb. - felbujtóként elkövetett - egyedi azonosító jel meghamisításának büntette (régi . 277/A. § (1) bekezdés a) pont, és a (2) bekezdése a) pont)
- 3 rb. - felbujtóként elkövetett - közokirat-hamisítás büntette (régi Btk. 274. (1) bekezdés a) pont)
- 8 rb. - részben felbujtóként elkövetett - közokirat-hamisítás büntette (régi Btk. 274.§ (1) bekezdés b) pont),
- 18 rb. - részben folytatólagosan, részben felbujtóként, részben közvetett tettesként, részben bűnsegédként elkövetett - közokirat-hamisítás büntette (régi Btk. 274.§ (1) bekezdés c) pont) és
- 4 rb. felbujtóként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége (régi Btk. 276.§),
 - XXXI. r. vádlottat az ellene 3 rb. vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 291. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont és (3) bekezdés c) pont),
 - XXXII. r. vádlottat az ellene 2 rb. vesztegetés elfogadásának büntette (Btk. 291. § (1) bekezdés (2) bekezdés b) pont és (3) bekezdés c) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

Rendelkezett a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe való beszámításáról, feltételes szabadságra bocsáthatóságukról, a közérdekű munka átváltoztathatóságáról, a lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült bűnügyi költség egy részének megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész XVIII. r. vádlott terhére a teljes körű felmentés miatt, bűnösség megállapításáért és büntetés kiszabásáért, I. r., II. r., IV. r., V. r., VI. r., VII. r., XII. r., XXXI. r., és XXXII. r. vádlottak terhére a részfelmentések miatt, bűnösség megállapításáért valamint a kiszabott büntetések súlyosításáért, III. r., VIII. r., XVI. r., XXIII. r. és XXIV. r. vádlottak terhére a büntetés súlyosításáért jelentett be fellebbezést.

I. r. vádlott és védője felmentésért, II. r. és védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, IV. r. vádlott védője enyhítésért, V. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, VI. r. vádlott és védője felmentésért, VII. r. vádlott és védője felmentésért, VIII. r. vádlott védője enyhítésért, X. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, XIV. r. vádlott védője felmentésért, XV. r. vádlott védője részben felmentésért illetve enyhítésért, XVI. r. vádlott védője enyhítésért, XIX. r. vádlott védője a bűnügyi költség vonatkozásában, XX. r. vádlott és védője a bűnügyi költség vonatkozásában, XXIII. r. vádlott védője a bűnügyi költség vonatkozásában, XXIV. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, XXV. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, XXVI. r. vádlott felmentésért, XXVII. r. vádlott védője felmentésért, XXVIII. r. vádlott védője enyhítésért, XXX. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, XXXI. r. vádlott felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért, XXXIII. r., és XXXV. r. vádlottak felmentésért, védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett.

Az ítélet IX., XI., XVII. r., XXI., XXII., XXIX., XXXIV. és XXXVI. r. vádlottak esetében első

fokon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.476/2010/11. számú átiratában az ügyészi fellebbezést - az abban megjelölt cél fenntartása mellett - I. r., II. r., IV. r., V. r., VI. r., VII. r., XII. r., XVIII. r., XXXI. r., és XXXII. r. vádlottak esetében az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése és az első fokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében, III. r., VIII. r., XVI. r., XXIII. r. és XXIX. r. vádlottak esetében súlyosítás végett tartotta fenn.

A fellebbviteli főügyészség az elsőfokú bíróság ítéletét I. r., II. r., IV. r., V. r., VI. r., VII. r., XII. r., XVIII. r., XXXI. r., és XXXII. r. vádlottak vonatkozásában a Be. 351. § (2) bekezdés c) és d) pontjában írt okokból megalapozatlannak tartotta, mert az álláspontja szerint részben iratellenes, tényből tényre levont helytelen következtetéseket tartalmaz, továbbá a bíróság indokolási kötelezettségének sem tett teljes körűen eleget.

Indokai szerint alapvető jelentőségű és elbírálás során meghatározó fontosságú az, hogy a jelen ügy ugyan önálló ügyszám alatt, önálló eljárásban folyik, ez azonban pusztán egy ügyviteli, jogtechnikai megoldás eredménye. A jelen eljárás alapját képező ügy ugyanis mind az elkövetők személyében, mind az eljárás alapját képező ügy tárgyában teljes és szerves egységet képez további két másik bírósági eljárással.

További, a jelen ügy elkövetési módjával, módszerében és jellegében teljesen megegyező, jelentős részben ugyanazon elkövetői körre folyamatban lévő további ügyek:

- a Fővárosi Főügyészség NF.2816/2008/5-I. számú vádirata alapján a Fővárosi Törvényszéken 21.B.443/2009. szám alatt indult büntető eljárás, melyben 2016. március 25-én első fokon ítélet született, amely jelenleg a Fővárosi Ítéletábrán 5.Bf.224/2016. számon másodfokú eljárás alatt áll.
- övárosi Főügyészség NF.24971/2008/43-II., NF. 20131/2006/312-II., és NF.20.702/2007/29-III. valamint a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Ügyészség B.XIX.2402/2009/7-I. és a Budapesti X. és XVII. Kerületi Ügyészség B.XVII.28/2007/31-I. számú vádiratai alapján a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon B. 24.971/2009. számon indult eljárás.

Csak a racionálisabb ügyfeldolgozás végett történő technikai különválasztások miatt van három ügyről szó. Annak ellenére, hogy a három ügy három külön büntetőtanács előtt folyik, mind a személyi, mind a tárgyi, okirati és az egyéb bizonyítékok között is számos átfedés van, azok egymással összefüggnek és egymásra épülnek. Ezért alapvetően hibás kiindulópontba helyezkedett jelen ügyben a bíróság, amikor (jelen ügyben tanú, III. ügyben vádlott) vallomásával kapcsolatban kifejtette, hogy a tanúnak a más ügyben szereplő járművekkel kapcsolatos vallomásait nem vonhatja mérlegelési körébe, még az általánosságban elmondott részek vonatkozásában sem.

A három ügy személyileg, tárgyilag és a bizonyítékok körét illetően is olyannyira összefügg, hogy a bizonyítékok kizárólagosan ügynkénti, elszigetelt vizsgálata jogi anomáliákhoz vezethet, (mint ahogy vezetett is), mivel jó néhány esetben a technikailag különválasztott ügyekben ugyanazon bizonyítékok bizonyító erejét kell megítélni. Ennek tudható be jelen ügyben és a Fővárosi Törvényszék 21.B.443/2009. számú ügyében például vallomásainak teljesen ellentétes irányú bírói mérlegelése, XVIII. r. vádlott tevőlegességének, vagy a mindkét ügyben vádlottként szereplő eredetvizsgálók szerepének egymástól lényegesen eltérő megítélése. Ugyanez áll a III. ügyben felmerült bizonyítékokra is, annak ellenére, hogy ott a bírói mérlegelés még nem történt meg. Ugyanis az ügyben már vádemelés történt, az ügyészség a vádiratban már megjelölte azoknak a bizonyítékoknak a körét, amelyet a bíróság elé kíván vinni, és amelyekkel kapcsolatban a bíróságnak valamilyen formában majd állást kell foglalnia. Márpedig a megjelölt bizonyítékok itt is számos ponton vannak átfedésben az említett ügyekben külön-külön értékelt bizonyítékokkal.

Természetesen - miután az egyébként egymással teljesen összefüggő ügyeket egymástól elkülönült bírói tanácsok tárgyalták (tárgyalják), - a mérlegelés szabadsága és felelőssége nem vitatható el az egyes önálló tanácsoktól, azonban nélkülözhetetlen, hogy döntésük meghozatalánál és indokolásánál kitekintéssel legyenek a kizárólag technikailag szétválasztott, de egységes alapú, és döntően egységes bizonyítékokon nyugvó ügyek különválasztott részeiben felmerült bizonyítékokra is.

Az ítéletekben számos meghatározó jellegű bizonyíték esetében egymáshoz képest alapvetően ellentétes bírói mérlegeléssel találkozhatunk, amelyből adódóan például a teljes azonosságot mutató szervezett cselekménysorban a jelen másodfokú eljárásban felülbírált ítéletben a bíróság valamennyi vádpont alól bizonyítottság hiányában felmentette, a Fővárosi Törvényszék 21.B.443/2009. számú (ténylegesen időbelileg a jelen ítéletet megelőző) ítéletben a másik tanács a vádlottat mindenben marasztalta, és 5 év börtönre, 300.000 forint pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Ezen túlmenően a mindkét ügyben szereplő és ugyanazon vádlotti körrel kapcsolatot tartó eredetiség vizsgálókat a jelen ügyben, valamennyi vádpontban a vesztegetés elfogadásának büntette miatt emelt vád alól a bíróság felmentette, és ugyanígy tett az előny adásával vádolt, aktív oldali vádlottak esetében is. Ugyanakkor a 21.B.443/2009. számú ügyben a bíróság ugyanezeket az eredetiség vizsgálókat, ugyanilyen elkövetésű cselekmények esetében bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett korrupciós bűncselekményekben is kimondta bűnösnek.

Az alábbi védők illetve vádlottak terjesztették elő írásban fellebbezésük indokolását.

VIII. r. vádlott védője kifejtette, hogy a VIII. r. vádlott nem tagadta, hogy a terhére rótt tényállásokban eljárta az okmányirodákban a forgalomba helyezés céljából, amit a rendelkezésre álló okiratok is alátámasztanak. Az elsőfokú bíróságnak azt kellett volna megindokolnia, hogy miért állapította meg, miszerint VIII. r. vádlott tisztában volt azzal, hogy a forgalomban helyezés során felhasznált okiratok hamisak. Ennek kapcsán elemezte I. r., V. r., VIII. r., XII. r., XIX. r. vádlottak, valamint és vallomásait. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság VIII. r. vádlott vonatkozásában a rendelkezésre álló bizonyítékokat csupán bemutatta, azonban azokat nem elemezte. A bíróságnak azt kellett volna megindokolnia, hogy védenca tagadása a vádirati és ítéleti tényállásban megállapított tények és az igazságügyi okmányszakértői vélemény figyelembevételével mi alapján állapítható meg kétséget kizáróan az, hogy e vádlott tudott arról, hogy számára hamis okiratokat adtak át az okmányirodában való felhasználás céljából. Maga az igazságügyi okmányszakértői vélemény is megállapította, hogy a VIII. r. vádlott részére átadott hamisított okiratok megtevesztésre alkalmasak voltak, így VIII. r. vádlottat is megteveszthették velük. Az ítélet indokolása szerint VIII. r. vádlott vallomását cáfolta XII. r. vádlott, valamint és vallomása. A védő elemzése során arra a megállapításra jutott, hogy a felsorolt vallomások egyike alapján sem állapítható meg védenének arra vonatkozó tudattartama, hogy tudott a részére átadott okiratok hamis voltáról. Így terhére a szándékosan elkövetett közokirat-hamisítás büntette nem állapítható meg. Ugyanígy nem valósult meg a bűncselekmény gondatlan vétségi alakzata sem, hiszen VIII. r. vádlott csak az okiratokat látta, ő nem gépjármű szakértő, neki nem kötelezettsége megvizsgálni a gépkocsikat és azok egyedi azonosítóit ellenőrizni, mint ahogy lehetősége sem volt erre.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság oly mértékben nem tett eleget indokolási kötelezettségének, hogy emiatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan. Ezért elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését indítványozta VIII. r. vádlott vonatkozásában. Másodlagosan a bűnösség megállapítása esetére felsorakoztatta érveit arra nézve, hogy az ítélet belső arányossága sérült, mégpedig védenca terhére, ugyanis vele szemben olyan mértékű szabadságvesztés büntetést szabott ki az elsőfokú bíróság, mint azokkal a vádlottakkal szemben, akik terhére magasabb büntetési tétellel fenyegetett cselekményeket rótt. Az azonos büntetési tétellel fenyegetett cselekményekkel terhelt vádlottakkal szemben pedig enyhébb szankciókat alkalmazott. Erre, valamint az enyhítő

körülményekre, így a vádlott születendő kiskorú gyermekére tekintettel a kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését indítványozta.

X. r. vádlott nyilatkozata szerint VIII. r. vádlottat nem ismeri, csakúgy, mint az eredetvizsgálókat és a műszaki vizsgálókat sem. és haragos viszonyban volt. Azért, mert az ügyben feltáró vallomást tett. Emiatt őt két ízben meg is verték. sem ismeri. A bűncselekmény elkövetésekor nem volt jelen, nem működött közre, így a felbujtást nem is tudta elkövetni. Mindezekre tekintettel ártatlanságáról nyilatkozott, és felmentését kérte.

X. r. vádlott védője a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetére előírt, a vádlott által előzetes letartóztatásban töltött időnek a szabadságvesztésbe való beszámításáról szóló rendelkezés mellőzését kérte. Ennek indokául azt adta elő, hogy a Fővárosi Törvényszék 21.B.443/2009. számú ügyében a X. r. vádlottal szemben a bíróság jogerősen végrehajtandó szabadságvesztést szabott ki. Kérte az ügyben az előzetes letartóztatásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítását. Azonban a törvényszék 758. szám alatt arról tájékoztatta, hogy az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására nincs lehetőség, mert arról a jelen ügyben felülbírált elsőfokú ítélet rendelkezett.

XXVI. r. vádlott védője kifejtette, hogy megállapítható, hogy a XXVI. r. vádlott jogosult volt a Kft. kontingensének terhére saját ügyfeleinek autót vizsgára állítani. Nem került sor igazságügyi szakértő kirendelésére, így nem állapítható meg, hogy a meghatalmazások nem a névaláíróktól származnak. Amennyiben megállapítható is lenne, arra nem áll rendelkezésre adat, hogy ezek hamis voltáról XXVI. r. vádlott tudott volna. Ezért álláspontja szerint az elsőfokú bíróság iratellenesen és a tényekből levont alaptalan következtetéssel állapította meg a tényállást, és indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Mindezek alapján a XXVI. r. vádlott felmentését indítványozta.

XXVIII. r. vádlott védője kifejtette, hogy a XXVIII. r. vádlott tagadó vallomásával szemben nem hangzott el olyan rá nézve terhelő vallomás, amely alapján bűnössége kétséget kizáróan bizonyítást nyert volna. Hivatkozott az elmeorvos szakértői véleményekre, melyek megállapították, hogy XXVIII. r. vádlott a terhére rótt bűncselekmények elkövetésekor beszámítási képességét tekintve közepes fokban, illetve enyhe fokban korlátozott volt. Erre tekintettel, illetve figyelembe véve az eljárás jelentős elhúzódását is, vele szemben büntetés kiszabása helyett megrovás alkalmazását kérte.

A másodfokú nyilvános ülésen a következő perbeszédék hangzottak el.

Az ügyész az átiratában foglaltakat teljes egészében fenntartva indítványozta, hogy az ítéletábra valamennyi vádlottra vonatkozóan az abban előterjesztetteknek megfelelő döntést hozzon.

I. r. vádlott védője kifejtette, hogy álláspontja szerint a vád törvényessége több okból is kétséges. Egyrészt azért, mert az I. r. vádlottat a nyomozás során csak orgazdaság büntetével gyanúsították meg, és a vádhatóság benyújtott vádiratában már további 57 rendbeli csalási, vesztegetési és egyéb bűncselekmények elkövetésével vádolta. Ezzel a nyomozóhatóság és az ügyészség megsértette a terheltnek a Be. 5. §-ában rögzített védelemhez fűződő jogát, valamint a Be. 43. §-ában foglaltakat is, mert nem közölték vele a gyanúsítás változását. Emiatt nem élhetett jogorvoslati, észrevételezési és indítványtételi jogával. A Be. rendelkezéseinek ilyen fokú többszöri megsértése már önmagában törvénytelennek teszi a vádat. Másrészt a vád nem felel meg a Be. 2. § (2) bekezdésében megfogalmazott követelményeknek sem, mivel nem meghatározott személy körülírt büntetőtörvénybe ütköző cselekménye miatt kezdeményezte az ügyészség a bírósági eljárás lefolytatását. Az ügyészség csupán általánosságokat, feltételezéseket fogalmazott meg. Mindezek alapján a törvényes vád hiánya miatt indítványozta az eljárásnak a Be. 332. § (1) bekezdés d) pontja alapján történő megszüntetését. Az eljárásnak a Be. 332. § (1) bekezdés d) pontja alapján történő megszüntetését.

A bizonyítékok értékelése kapcsán előadta, hogy I. r. vádlott cselekvősége vonatkozásában a nyomozás során egyetlen tárgyi bizonyíték sem állt rendelkezésre, csakis , , és vallomásaival látta az ügyészség és ezt követően az elsőfokú bíróság is bizonyítottak cselekvőségét. Tették ezt annak ellenére, hogy mind , mind visszavonták a nyomozás során tett vallomásukat. pedig az I. r. vádlotthoz kötött gépkocsik vonatkozásában elkövetőként mindig jelölte meg. Sételmezte, hogy a nyomozó hatóság önmagának is ellentmondó vallomásainak adott hitelt, valamint, hogy az ügyben nem történtek szembesítések. Az NF. 14138/2008. számú vádirat II. vádpontja vonatkozásában az elsőfokú bíróság nem adta indokát, hogy miért XII. r. vádlottnak a nyomozási vallomását fogadta el a tárgyaláson előterjesztett vallomásával szemben. Elmulasztotta értékelni az elsőfokú bíróság XI. r. vádlott I. r. vádlottra nézve mentő vallomását.

Nemcsak nem értékelte, de nem is vette számba tanú vallomását, aki úgy nyilatkozott, hogy az e vádpontban érintett gépkocsi volt. A XII. r. vádlott vallomásairól megállapítottak elmondhatók az NF. 14138/2008. számú vádirat III/I. és II. pontjaiban szereplő gépkocsik esetében is. E vádirat IV. pontja vonatkozásában helytelenül alapította vallomására a bíróság az I. r. vádlott bűnösségét, hiszen azt II. r. vádlott és XII. r. vádlottak valamint tanúvallomása is cáfolta, egyezően XII. r. vádlott vallomásával.

Álláspontja szerint az V. vádpont kapcsán is az elsőfokú bíróságtól eltérően kell értékelni a vádlottak és a tanúk vallomását.

A fenti vádpontok esetében a bizonyítékok összevetése és értékelése körében az általa kifejtettek miatt nincs meg az a zárt logikai láncolat, amely kétséget kizáró módon megalapozná az I. r. vádlottnak a bűnösségét. Így kétséget kizáróan nem bizonyítható a bűncselekmények elkövetése, ezért I. r. vádlott felmentését kérte.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség hatályon kívül helyezésre irányuló indítványa véleménye szerint megalapozatlan és az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadja. Az, hogy a fővárosi törvényszék másik tanácsa hasonló ügyben eltérő döntést hozott, a vádhatóság azon döntésére vezethető vissza, hogy külön vádiratokra bontotta az alapvetően ugyanazon bizonyítékokra épülő ugyanazon nyomozás eredményeként létrejött ügyet.

II. r. vádlott védője kifejtette, hogy az orgazdaság büntette kapcsán a bizonyítékok értékelése teljes mértékben elmaradt. A bíróság nem végezte el azt a feladatát a mérlegelési tevékenysége körében, hogy kimutassa, miért jutott arra a következtetésre, hogy II. r. vádlott esetében kétséget kizáró módon megállapíthatónak találta az ellentétes vallomások alapján, hogy elkövette az orgazdaság büntettét. A védenca indítványára kihallgatott illetve Imrédi Zoltán tanú vallomását egyáltalán nem értékelte. Nem tért ki arra a törvényszék, hogy , és terheltek vallomásai közül melyek azok, amelyek II. r. vádlottat terhelik, illetve hogyan. Álláspontja szerint ugyanis e vallomások inkább mentő tartalommal bírnak.

Mindezek miatt a tényállás részben nem került felderítésre, az elsőfokú bíróság tényből további tényre helytelenül következtetett, és az indokolási kötelezettségének sem tett teljes mértékben eleget, ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Bár az NF. 14138/2008. számú vádirat IX. vádpontja tekintetében II. r. vádlott teljes körű beismerő vallomást tett, azonban szükségeszerű, hogy e vádpont vonatkozásában is hatályon kívül helyezésre kerüljön sor, az enyhítés iránt bejelentett fellebbezés ellenére.

III. r. vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

IV. r. vádlott védője kifejtette, hogy az ügyészség által indítványozott hatályon kívül helyezés méltánytalan lenne a vádlottal szemben, hiszen máris milliós nagyságrendű a bűnügyi költség. Mérlegre kell tenni, hogy meddig tarthat az eljárás ésszerű keretek között, és az állam büntetőjogi

igénye mit kíván meg. El kell azon gondolkodni, hogy egyáltalán milyen eredményre juthat a hatályon kívül helyezés.

V. r. vádlott védője szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes mérlegelése alapján mentette fel védencét a vesztegetés elfogadásának büntette miatt emelt vád alól. Egyetlen bizonyíték sem támasztja alá ezzel kapcsolatosan az ügyészség feltételezését.

Azzal összefüggésben, hogy az V. r. vádlott szándékosan hamis eredetvizsgálati igazolást állított volna ki, kifejtette, hogy az eredetvizsgálók elvégezték a feladatukat, csupán a mérési pontosságokkal voltak problémák. Nem tisztázott, hogy hitelesített mérőeszközöket használtak volna akár az eredetvizsgáló vádlottak, akár a szakértő. A szakértői vizsgálat során észlelt szöszök a vizsgálni kívánt felületekre attól függetlenül odakerülhettek, hogy történt oldószeres vizsgálat. Annak pedig roncsolás mentesnek kellett lennie, nem lehetett acetonba áztatni az igen nagy értékű autókat. A műszaki vizsgálat során is ellenőrizni kell az eredetvizsgáló által vizsgáltakat. A műszaki vizsgálatot végző személlyel szemben sokkal magasabb képesítési előírások vannak, mégsem észlelték egyetlen egy esetben sem azokat a módosításokat, amiket a vád és az ítélet az eredetvizsgálók terhére ró. Ez pedig felveti az eredetvizsgálók vonatkozásában az elvárhatóság kérdését. Tévesen mellőzte a nyomozó hatóság és a bíróság is a műszaki vizsgabiztosok kihallgatását. Az ő vallomásukból bizonyíték nyerhető arra nézve, hogy miért nem vették észre a szóban forgó módosításokat. Ahogy a műszaki vizsgabiztosok tévedhettek, ugyanúgy az V. r. vádlott is tévedhetett a vizsgálat elvégzésekor, és ez alapján büntethetőséget kizáró ok állhat fent nála.

VI. r. és XXXI. r. vádlottak védője csatlakozott a II. és VII. r. vádlottak védőjéhez annyiban, hogy mivel a vesztegetést nem találta megállapíthatónak a bíróság, nem állapítható meg az sem kétséget kizáróan, hogy a VI. és XXXI. r. vádlottak szándékosan követték el a közokirat-hamisítást. Nincs semmi, ami őket motiválhatta volna ebben. Az eredetvizsgálók párban dolgoztak, azonban mindegyik cselekménynél csak az egyikük elítélésére került sor, pedig a másik személyt is minimum bűnsegédként felelősségre kellett volna vonni. Komolytalannak ítélete a szakértői véleményt, hiszen a szakértő az autókat eredetben nem látta, fénykép alapján állapította meg, hogy a festék vastagsága nem megfelelő. Még azt is felrótta a VI. és XXXI. r. vádlottaknak a szakértő, hogy nem tudnak németül. A BM-ben is ellenőrizték a munkájukat és senki nem mondta, hogy baj van ezekkel az autókkal, ennek ellenére egy kéthetes képzést követően letett vizsgával rendelkező embernek kellett volna ezt felismernie. Másrészt a vádbeli időszakra vonatkozóan semmilyen kapcsolatot nem tudtak kimutatni az ügyben szerelő személyek között. A közokirat-hamisításnak gondatlan változata is van, legfeljebb az róható a VI. és XXXI. r. vádlottak terhére. Igen jelentős az időmúlás az ügyben, ezért túlzott a büntetlen előéletű vádlottakkal szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása.

VII. r. vádlott védője kifejtette, hogy érdekes jogi helyzet alakult ki, mivel az elsőfokú bíróság a közokirat-hamisítás büntette tekintetében megállapította a VII. r. vádlott bűnösségét, míg a vesztegetés elfogadása büntette vonatkozásában őt felmentette. Az eredetvizsgálók esetében az elsőfokú bíróság az egyes szakvéleményeket idézte az ítéletében. Ugyanakkor a vádlott és a többi eredetvizsgáló terhelt ezekre tett megjegyzéseit, észrevételeit nem vetette azokkal össze. A kéthetes gyorsalpoló tanfolyamot végzett eredetvizsgálóktól nem várható el, hogy a szakértőkhöz hasonló profizmussal végezzék munkájukat. Nem érhető tetten feltétlenül a szándékosság a cselekményben, hiszen az emberi tényezőt, a tévedést is figyelembe kell venni. Mivel elvetette a bíróság azt a tényt, hogy a VII. r. vádlott és a többi eredetvizsgáló vádlott a közokirat-hamisításban anyagi előnyért vett volna részt, nem mutatható ki, hogy mi motiválta volna őket ebben. Nem életszerű, hogy kiadjon egy valótlan tartalmú bizonyítványt, kockáztatva ezzel a büntetőeljárás megindítását, illetve munkájának elvesztését is. Nem ért egyet azzal a megállapítással, hogy az eredetvizsgálóknak mindenképpen észlelniük kellett volna a hamisítás tényét, hiszen az oldószeres vizsgálatot roncsolás

mentesen kellett lefolytatni. Felhívta a figyelmet arra, hogy az BMW kapcsán négy eredetiségvizsgálat készült, melyet három vizsgáló végzett el. Mind a négy eredetiségvizsgálat során ugyanaz az eredmény született. Ennek ellenére a három eredetvizsgáló közül csak kettő szerepel az ügyben terheltként, nem. Hiányzik az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából ennek a körülménynek a magyarázata. Mindezek miatt a VII. r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, a bűnösség megállapítása kérdésében a törvényszék tényből további tényre helytelenül következtetett, és indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Ezért az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

VIII. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a VIII. r. vádlott tudattartamát, azt, hogy tisztában volt-e azzal, hogy a forgalomba helyezés során felhasznált okiratok hamisak. Így nem állapítható meg kétséget kizáró módon az, hogy szándékosan megvalósította a terhére rótt bűncselekményeket. Ezért elsősorban a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Másodsorban a kiszabott büntetés enyhítését kérte, tekintettel arra, hogy a VIII. r. vádlott terhére súlyosan sérült az ítélet belső arányossága.

X. r. vádlott védője kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a X. r. vádlott vonatkozásában figyelembe vett ellentmondásos vallomásoknál nem utalt arra, hogy mely vallomásokat, vallomásrészeket miért fogadott el, és melyeket, miért nem. és vallomásait véleménye szerint nem lehet figyelembe venni. Ezért elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Másodlagosan X. r. vádlott felmentését kérte. Harmadlagosan a kiszabott büntetés enyhítésére terjesztett elő indítványt. Enyhítő körülményként kérte figyelembe venni a X. r. vádlott büntetlen előéletét, azt, hogy kiskorú gyermek tartására kötelezett, a cselekmény kísérleti stádiumát és az időmúlást. Végezetül a bűnügyi költség mérséklését kérte.

XII. r. vádlott védője kifejtette, hogy a XII. r. vádlott volt az eljárás egyik központi figurája. A nyomozás során rengeteg olyan nyilatkozatot tett, melyekre az ügyészség a vádat alapította. A fellebbviteli főügyészség indítványára reagálva kifejtette, hogy álláspontja szerint nem szükséges az ítélet hatályon kívül helyezése, annak nincs meg az indoka. Arra sincs indok, hogy a XII. r. vádlottal szemben kiszabott szankciót súlyosítsa az ítélet tábla. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

XIV. r. vádlott védője rámutatott, hogy a XIV. r. vádlott részéről megvalósult ugyan a csalás tényállási elemei közül a tévedésbe ejtés, azonban a vagyonszerzésre törekvés nem. nem tudott arról, hogy XV. r. vádlott nem kívánja a felvett hitelt visszafizetni. Pusztán abból, hogy önmagában nem volt lehetősége a hitel visszafizetésére, tévesen vonta le a törvényszék azt a következtetést, hogy nem is kívánta azt megtenni. XIV. r. vádlott ekkor nem volt egyedül, ott volt mellette XV. r. vádlott, akire számított. Úgy tudta, hogy ő fogja a hitelt visszafizetni. Mindezek miatt a XIV. r. vádlottnak a csalás büntette miatt emelt vád alóli felmentését kérte. Ez esetben a közokirat-hamisítás büntette és a hamis magánokirat-felhasználása vétsége marad a terhére, amelyek miatt álláspontja szerint próbára bocsátás alkalmazása is elegendő védencével szemben.

XVI. r. vádlott védője szerint a bizonyítékokat megvizsgálva nem vonható le az a következtetés, hogy a XVI. r. vádlott tudatának át kellett fognia a bűncselekmény törvényi tényállása minden elemének megvalósulását. Az ő magatartása legfeljebb a bűnsegédi minősítést alapozhatja meg. Ezért azt kérte, hogy az ügyészi indítvánnyal szemben a másodfokú bíróság ne súlyosítsa a XVI. r. vádlott büntetését, sőt megítélése szerint a próbára bocsátás alkalmazása is megfelelő lenne vele szemben. Ezen túl a bűnügyi költség lényeges mérséklését kérte.

XVIII. r. vádlott védője kifejtette, hogy a bíróságnak nem kell figyelembe vennie azt, hogy más ügyben a bíróság másik tanácsa hogyan értékelte a hasonló vagy ugyanazon bizonyítékokat. Ezért

az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

XIX. r. vádlott védője az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a bűnügyi költség összegének mérséklését indítványozta.

XX. r. vádlott védője kérte, hogy az ítélet tábla jelentősen mérsékelje a XX. r. vádlott által megfizetendő bűnügyi költség összegét.

XXIII. r. vádlott védője a XXIII. r. vádlott terhére megállapított bűnügyi költség összegének mérséklését, egyebekben vonatkozásában az ítélet helybenhagyását indítványozta.

XXIV. r. vádlott védője kifejtette, hogy XXIII. r. vádlott a bíróság előtt a tárgyaláson visszavonta a XXIV. r. vádlottat terhelő vallomásait. Az elsőfokú bíróság adós maradt annak indokolásával, hogy miért mellőzte ennek a visszavonó vallomásnak a figyelembe vételét, és miért kizárólag a XXIV. r. vádlottat terhelő vallomásait vette figyelembe. Hibásan vonta kétségbe a törvényszék és vallomását, melyek a XXIV. r. vádlott vallomását erősítették. Mindezek alapján elsősorban a XXIV. r. vádlott felmentését, másodlagosan pedig a vele szemben kiszabott büntetés enyhítését indítványozta. Ezen túl kérte a bűnügyi költség mérséklését is.

XXV. r. vádlott védője mindössze megerősítette, hogy ügyfele kérésére nem nyújtottak be fellebbezést.

XXVI. r. vádlott védője a XXVI. r. vádlott felmentését indítványozta az ellene emelt vád alól. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság iratellenesen és a tényekből alaptalanul levont következtetéssel állapította meg a tényállást akként, hogy XXVI. r. vádlott által felhasznált meghatalmazások hamisak voltak. Nem adta indokát annak, hogy a vádlott védekezését miért vetette el, és miként értékelte zárt logikai láncként az egyéb bizonyítékokat. Nem került sor az ügyben igazságügyi szakértő kirendelésére, aki jogosult lett volna megállapítani, hogy a meghatalmazások nem a névaláíróktól származnak. Arra sem áll rendelkezésre tényadat, hogy amennyiben a meghatalmazások hamisak voltak, akkor arról XXVI. r. vádlott tudomással bírt volna.

XXVII. r. vádlott védője kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy miként állapította meg XXVII. r. vádlott tudattartalmát a terhére rótt bűncselekménnyel kapcsolatosan. Nem derül ki az elsőfokú ítéletből, hogy miként jutott arra a következtetésre az elsőfokú bíróság, hogy XXVII. r. vádlott vallomásaival szemben és vallomásai fogadhatóak el. és vallomásai eltérőek, ezen túl több tényállási pont kapcsán az információt szerezte. Tévesen tulajdonított jelentőséget az elsőfokú bíróság vallomásának XXVII. r. vádlott vonatkozásának. Mindezek alapján elsődlegesen a XXVII. r. vádlott felmentését kérte az ellene emelt vádak alól. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

XXVIII. r. vádlott védője a XXVIII. r. vádlott kóros elmeállapotára hivatkozva, figyelemmel arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a rendkívül jelentős időmúlás tényét, a XXVIII. r. vádlottal szemben megrovás alkalmazását indítványozta.

XXX. r. vádlott védője felróta az elsőfokú bíróságnak, hogy a XXX. r. vádlott tudattartamát nem vizsgálta, és nem tett eleget indokolási kötelezettségének, mert nem állapítható meg az ítéletből, hogy miként vonta le azt a következtetést, hogy XXX. r. vádlott bűnös. vallomásaira építette a tényállást a bíróság, amellyel kapcsolatban komoly hitelességi problémák merültek fel. A többi, XXX. r. vádlottal kapcsolatos tanúvallomást nem értékelte kellőképpen. Mivel az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének olyan mértékben nem tett eleget, hogy az ítélet XXX. r. vádlott vonatkozásában felülbírálatra alkalmatlan, elsődlegesen annak hatályon kívül helyezésére tett indítványt. Másodlagosan felmentést indítványozott. Harmadlagosan pedig a kiszabott joghátrány enyhítését, és a védencével szemben megállapított bűnügyi költség mérséklését indítványozta.

XXXII. r. vádlott védője az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elutasítását és a törvényszék ítéletének helybenhagyását indítványozta.

XXXIII. r. vádlott védője kifogásolta a nyomozás során vesztegetés büntette miatt hozott megszüntető határozat indokolását. Nem tudja, hogy milyen egyéb kapcsolatra gondolt a XXXIII. r. és XXX. r. vádlott között az ügyészség, amiért XXXIII. r. vádlott a közokirat-hamisítás büntettét elkövette volna. Minden szerv megfelelőnek találta az autót. Az igazságügyi műszaki szakértő csak felvételtől vizsgálta meg az alvázsámokat és egyéb adatokat, a vádlott pedig személyesen is látta, úgy állította ki a bizonyítványt. Kifogásolta, hogy az ügyészség 2 rendbeli közokirat-hamisítással vádolta a XXXIII. r. vádlottat, mellyel szemben az elsőfokú bíróság 3 rendbeli bűncselekményben mondta ki bűnösnek.

Mindezek alapján elsődlegesen felmentést kért bizonyítottság hiányára hivatkozva. Másodsorban büntetés helyett intézkedés alkalmazását kérte. Ennek indokául felhozta, hogy katonaként bizalmi állásban dolgozik, és az életét tönkretenné, ha elítélésre kerülne. A közokirat-hamisításnak egyébként is csak a gondatlan formáját lehet megállapítani.

XXXV. r. vádlott védője kifejtette, hogy a beszerzett bizonyítékok nem támasztják alá kétséget kizáróan a XXXV. r. vádlott bűnösségét, ezért elsősorban felmentését kérte.

Másodsorban a jelentős időmúlásra és a részesi alakzatra tekintettel az első fokon kiszabott büntetés enyhítését indítványozta.

XXIV. r. vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában elmondta, hogy ő a vádlottak közül csak ismeri. Nem tudja, hogy miért vádolta őt, ő nem vett meg semmit, sem azért, hogy legyen kocsija, sem azért, hogy ne legyen. Összesen hét gyermeket és egy unokát tart el. Angliából hazajárva minden tárgyaláson részt vett. Bűncselekményt nem követett el, legfeljebb azzal, hogy leírt helyett egy mondatot a bankban, de szerinte ez sem bűncselekmény.

XXX. r. vádlott elmondta, hogy ő a legjobb tudása szerint végezte a munkáját. Eredetvizsgálóként magára volt hagyva, nem érzi magát bűnösnek.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján, a Be. 349. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában, teljes terjedelemben felülbírált.

A vád törvényessége

I. r. vádlott védője hivatkozott arra, hogy a vád nem törvényes. Ezt egyrészt arra alapította, hogy nem közölték védencével a nyomozás során az orgazdaságon túli egyéb bűncselekmények vonatkozásában a gyanút. Ezzel megsértették a Be. 5. §-ában, 43. §-ában és 179. §-ában foglaltakat.

Másrészt pedig a Be. 2. § (2) bekezdésében írtaknak sem felel meg a vád, mivel az egyes vád tárgyává tett bűncselekmények tekintetében semmilyen konkrétummal nem szolgált az ügyészség, csupán általánosságokat, feltételezéseket fogalmazott meg.

Az ítéltábla elsődlegesen rögzíti, hogy a Be. 2. § (2) bekezdése szerint törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.

A Be. 2. § (1) bekezdése szerint a bíróság az ítélezés során törvényes vád alapján jár el. A (2) bekezdés értelmében törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy, pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi. A (3) bekezdés fogalmazza meg a vádhoz kötöttség elvét, mely

szerint a bíróság csak annak a személynek a büntetőjogi felelősségéről dönthet, aki ellen vádat emeltek, és csak olyan cselekmény miatt, amit a vád tartalmaz. A bíróság köteles a vádat kimeríteni, a vádon túl nem terjeszkedhet, de nincs kötve a vádlónak a vád tárgyává tett cselekmény Btk. szerinti minősítésére, a büntetés kiszabására, vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó indítványához (Be. 2 § (4) bekezdés).

A vád törvényességével kapcsolatban a Legfelsőbb Bíróság az 1/2007.BK véleményben részletes útmutatást adott, mely által biztosított a joggyakorlat egysége. A vélemény I.1.a) pontjában foglalt alaki feltétel megsértése szóba sem kerülhet, az ügyész vádlói jogosultsága egyértelmű.

Az I.2. pont tér ki a vádnak a Be. 2. § (2) bekezdésében megfogalmazott minimális tartalmi követelményeire. A vád tartalmi törvényességének lényege ekként, hogy meghatározott személy, pontosan körülírt, büntető törvénybe ütköző cselekménye miatt kezdeményezi a vádló a bírósági eljárás lefolytatását. Az I.2.b) pont szerint a vád tárgyává tett cselekmény körülírása akkor pontos, ha a vádló az indítványában ismertetett történeti tényállás hiánytalanul tartalmazza a bűncselekmény törvényi tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket: az elkövetési magatartást, a cselekmény megvalósításának helyét, idejét stb. A vád törvényességétől meg kell különböztetni annak kellékhányait, melyek orvosolhatók a bírósági eljárásban.

Utalni kell arra is, hogy a vádelv a vád és az ítélet tényállása közötti ún. teljes történeti azonosságot nem követeli meg. Ettől eltérő értelmezés mellett a bíróság ténymegállapító tevékenysége nem lenne több mint a vádban szereplő tények helyességének ellenőrzése, holott a bizonyítás során - a terhelő tények hivatalból történő bizonyításának fel nem róható elmulasztása kivételével - a bíróságnak a Be.75.§ (1) bekezdésének megfelelően a tényállás hiánytalan, valóságnak megfelelő tisztázására kell törekednie (Legfelsőbb Bíróság Bfv.I.319/2007/5.szám). Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a bíróság feladata az igazságszolgáltatás, a perbíróság ezért nem szorítkozhat csupán a nyomozás megismétlése által a vád kontrolljára. A bírói hatalom lényege a tényállás vádelvi keretek között történő szabad, befolyásmentes megállapítása, melynek célja nem vitásan az igazság felderítése is. Az anyagi igazság elve ugyan a bünvádi perrendtartásról szóló 1896. évi XXXIII. törvénycikk (Bp.) rendelkezéseitől eltérően a jelenleg hatályos perjogban már nem alapelv, de a bíróságnak ettől eltekintve törekednie kell az igazság feltárására, és nem csak processzualis értelemben.

Jelen esetben a védelem a vád törvényességét egyrészt alaki hiba, eljárási szabálysértés miatt kérdőjelezte meg. Nem vitatható, s ebben osztja az ítéletábla a védelmi álláspontot, hogy a nyomozó hatóság és az ügyész lényegesen megsértette a perjogi szabályokat, ami a védelem jogát nyilvánvalóan csorbította. A Be. 2. § (2) bekezdésébe azonban a relatív eljárási szabálysértés nem ütközik.

Töretlen ugyanis abban a bírói gyakorlat, hogy a nyomozás során vétett eljárási szabálysértések alapján a vád törvényessége nem vonható kétségbe. A vád törvényessége független attól, hogy egyébként eljárási szabályt sértettek-e a nyomozás vagy a vádelőkészítése során. A vád törvényessége nem a vádelőkészítés (nyomozás és vádemelés) hanem csakis a bíróság elé terjesztett vád alapján vizsgálható (EBH.2299.). A vád törvényessége szempontjából a vád emelésének és a módosításának nem feltétele még az sem, hogy az adott cselekmény miatt egyáltalán folyjék nyomozás (Kúria Bfv.III.529/2012/10.). Ez az álláspont jelenik meg a Kúria Bfv.III.615/2011/6. és Bfv.III.747/2014/2., valamint a B.23. számú Elvi Határozatban is.

A bírói gyakorlat szerint, ha a törvényes vád követelménye kapcsán vizsgálándó lenne a vádelőkészítés, akkor a bíróság - hivatalból - felülbírálná az ügyész vádemelésről való döntését, amire viszont nincs törvényi lehetősége. A bíróság az ügyész vádemelésről szóló döntését nem bírálhatja felül, jogkörébe a benyújtott vád eljárásra (alaki és tartalmi szempontból való)

alkalmasságáról és a vádról való döntés tartozik. (Legf. Bír. Bfv.III.144/2011/8.számú végzés.

A vád tartalmi követelményeinek vizsgálata során, az ítéletábra megállapította, hogy valamennyi vádpontban a vádlottak cselekvősege megfelelően rögzítésre került. A vádban írt cselekmények minden tekintetben megfeleltethetők a bűncselekmények törvényi tényállásainak.

Az eredetvizsgáló vádlottak esetében pedig a vádiratokban írt tényállásokban a vesztegetési cselekmények kapcsán szerepel, hogy az egyes vádlottak, mely személy által felkínált anyagi ellenszolgáltatásért szegték meg munkaköri kötelességüket és állítottak ki valótlan tartalmú eredetiséget igazoló okiratot.

Az elkövetés időpontja kétséget kizáró módon megállapítható az eredetiséget igazoló okirat dátuma alapján. Az eredetiségvizsgálatot végző személye is egyértelmű. Az, hogy az ügyész nem jelölte meg pontosan azt az összeget, melyet a vádlottak kaptak, a vád törvényessége szempontjából nem bír jelentőséggel, mivel az anyagi ellenszolgáltatás nagysága nem törvényi tényállási elem.

A kifejtettek miatt ezért az ítéletábra a vád törvényességét vitató védelmi érvelést nem találta alaposnak. Megjegyzendő, hogy a felmentő rendelkezés miatt a jogkérdésnek az eredetiségvizsgálatot megrendelő, illetve azt elvégző vádlottak esetében érdemi jelentősége nincs, de nyilvánvalóan a fontos perjogi kérdés beható vizsgálatot igényelt.

A felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást igen nagy alapossággal, részletesen, a perrendi szabályok szerint folytatta le.

Nem észlelt az ítéletábra a Be. 373. § (1) bekezdés II. pontjában felsorolt olyan (un. abszolút) eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezését indokolná, de egyéb, az ítélet megalapozottságát, és az eljárás törvényességét befolyásoló (Be. 375. § (1) bekezdés) eljárási szabálysértés sem valósult meg.

Részben eltért azonban az első fokon eljáró törvényszék a perjogi normáktól és a követett gyakorlattól, mely az alábbiakban foglalható össze.

A vádlottakat a tárgyaláson történt kihallgatása során azt megelőzően nyilatkoztatta a bűnösség kérdésében, hogy figyelmeztette őket a Be. 117. § (2) bekezdése szerint a vallomásmegtagadás (hallgatás) jogára.

A vádlott kihallgatására vonatkozó, az eljárási törvényben több helyen szabályozott normák alapján kialakított, és most már állandósult bírói gyakorlat szerint a vádlottat csak azt követően kérdezheti a hatóság a büntetőjogi felelősségről, hogy kioktatta a hallgatás jogára. Az önvádra kötelezés tilalmának elve és a hallgatási jog, mint a védelem jogának az Alaptörvény Szabadság és Felelősség része XXVIII. cikkének (3) bekezdésében is megfogalmazott részei ugyanis garanciális jellegűek, melyek maradéktalan betartására feltétlen törekedni kell. Az eljárási szabályoktól eltérés jelen esetben ugyanakkor a követett ítélezés szerint csak relatív, mert a vádlottak az érdemi védekezést, a részletes vallomást már a szükséges törvényi figyelmeztetéseket követően terjesztették elő.

A 2012. évi CCXXIII. törvény 100. §-a 2013. július 1-jétől hatályosan megváltoztatta a Be. 85. § (3) bekezdését, és a Btk. hatályba lépésére tekintettel előírta, hogy a tanút figyelmeztetni kell kihallgatása előtt a tanúvallomás jogosulatlan megtagadásának következményeire is.

E törvényi kötelezettségének teljesítése során a törvényszék nem megfelelően idézte az anyagi jogi háttérjogszabályt, ugyanis a 2013. augusztus 28-29-30., 2013. november 6., 8., 12. és 2014. február 17., 19., 21., napján megtartott folytatódó tárgyaláson akként figyelmeztette a kihallgatni kívánt tanúkat, hogy a Btk. a hamis tanúzás büntetőjogi következményei mellett a tanúvallomás

jogosulatlan megtagadását is szabadságvesztéssel rendeli büntetni. A Btk. 277. §-a viszont a tanúvallomás jogosulatlan megtagadása vétségét kizárólag elzárással szankcionálja. Következésképp e figyelmeztetési gyakorlat pontatlan, ám az csekély súlyú relatív hibának tekinthető, ugyanis mindenképp kitűnt belőle, hogy amennyiben a tanú kihallgatásának nem mutatkozik akadálya, úgy vallomástételre köteles, melynek jogosulatlan megtagadása büntetendő cselekmény, s e miatt büntetés szabható ki, hiszen a Btk. 33. § (1) bekezdés b) pontja értelmében - a szabadságvesztés mellett - az elzárás is külön büntetési nem. Ily módon nem volt kizárt fenti tanúvallomások felhasználása, az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának nem volt akadálya. A jelzetteket követő tárgyalási napokon a tanúk figyelmeztetése már a törvénynek megfelelő volt.

A tényállás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nagyrészt megalapozott, csak kisebb részben hiányos, illetve az iratokkal ellentétes, Be. 351.§ (2) bekezdés b) és c) pontja alapján.

A részleges megalapozatlanság azonban a másodfokú eljárásban az iratok tartalma alapján orvosolható volt. Az ítéletábra a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörében a következők szerint egészíti ki, illetve helyesbíti.

1. A Fővárosi Törvényszék 21.B.443/2009/695. és a Fővárosi Ítéletábra 5.Bf.224/2016/37. számú ítélete

Az ügyész és több védő is fellebbezése indokolásának egyik központi elemévé tette a Fővárosi Főügyészség NF.28516/2008/5-I. számú vádirata alapján a Fővárosi Törvényszéken indult büntetőügyet. Ezért az ítéletábra szükségesnek tartja ezen ügy adatainak pontos rögzítését a következők szerint.

A Fővárosi Törvényszék a 2015. november 19. napján kihirdetett 21.B.443/2009/695. számú ítéletével

I. r. (jelen ügyben XVIII. r.) vádlottat 3 rendbeli jelentős kárt okozó, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett csalás büntette, egy esetben mint felbujtó, egy esetben mint bűnszövetségben és üzletszerűen elkövetett csalás büntette, egy esetben annak kísérlete, két esetben mint felbujtó, két esetben mint bűnszövetségben és üzletszerűen elkövetett csalás büntette (Btk.373.§ (1)(2) bekezdés ba) és bc) pont (5) bekezdés b) pont), 4 rendbeli nagyobb kárt okozó, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett csalás büntette, egy esetben annak kísérlete, két esetben mint felbujtó, két esetben mint bűnszövetségben és üzletszerűen elkövetett csalás büntette (Btk.373.§ (1)(2) bekezdés ba) és bc) pont (4) bekezdés b) pont), jelentős értékre, üzletszerűen elkövetett gazdasági büntette (Btk.379.§ (1) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont), 8 rendbeli, üzletszerűen és bünszövetségben elkövetett egyedi azonosító jel megsemmisítésének büntette (Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés), 14 rendbeli gazdálkodó szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozójának kötelességszegés végett adott előnnyel elkövetett vesztegetés büntette, melyből 3 eset folytatólagosan elkövetett (Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont), 9 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk. 342. § (1) bekezdés a) pont), 5 rendbeli közokirat-hamisítás büntette, két esetben mint közvetett tettes, két esetben mint felbujtó, egy esetben mint bűnszövetségben és üzletszerűen elkövetett csalás büntette (Btk. 342. § (1) bekezdés b) pont), 27 rendbeli közokirat-hamisítás büntette, melyből 8 esetben folytatólagosan elkövetett (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont), 2 rendbeli hamis magánokirat felhasználása vétsége (Btk. 345. §) miatt halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 1.000 forintban határozta meg, és rendelkezett az így kiszabott összesen 300.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben jelölte meg, kimondta, hogy az elítélt a szabadságvesztés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes

szabadságra.

III. r. (jelen ügyben X. r.) vádlottat 2 rendbeli jelentős kárt okozó, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett csalás büntette (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), be) pont, (5) bekezdés b) pont), 3 rendbeli nagyobb kárt okozó, bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett csalás büntette, egy esetben annak kísérlete, részben mint bűnsegéd (Btk. 373. § (1) bekezdés, (2) bekezdés ba), bc) pont, (4) bekezdés b) pont), jelentős értékre, üzletszerűen elkövetett gazdaság büntette (Btk. 379. § (1) bekezdés c) pont, (5) bekezdés b) pont), 2 rendbeli, üzletszerűen és bünszövetségben elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntette (Btk. 347. § (1) bekezdés a) pont, (2) bekezdés), 2 rendbeli gazdálkodó szervezet önálló intézkedésre jogosult dolgozójának kötelességszegés végett adott előnnyel elkövetett vesztegetés büntette, melyet 3 esetben folytatólagosan követett el (Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont), 9 rendbeli, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) és 3 rendbeli hamis magánokirat felhasználás vétsége (Btk. 345. §) miatt halmazati büntetésül 2 év szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 1000 forintban határozta meg, és rendelkezett az így kiszabott összesen 300.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg, kimondta, hogy az elítélt a szabadságvesztés fele részének letöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

V. r. (jelen ügyben is V. r.) vádlottat 2 rendbeli gazdálkodó szervezet érdekében végzett tevékenységével kapcsolatban elfogadott jogtalan előnyért kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntettel (Btk. 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont, (3) bekezdés b) pont) és 4 rendbeli bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) miatt halmazati büntetésül 10 hónap szabadságvesztésre és 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 1.000 forintban határozta meg, és rendelkezett az így kiszabott, összesen 200.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben jelölte meg és a szabadságvesztés végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette.

Kimondta, hogy az elítélt a szabadságvesztés végrehajtása esetén annak kétharmad része letöltését követően bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

VI. r. (jelen ügyben XXXI. r.) vádlottat 4 rendbeli gazdálkodó szervezet érdekében végzett tevékenységével kapcsolatban elfogadott jogtalan előnyért kötelességszegéssel, üzletszerűen és bünszövetségben elkövetett vesztegetés büntette (Btk. 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés c) pont) és 8 rendbeli bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette, melyből két eset folytatólagosan elkövetett (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) miatt halmazati büntetésül 1 év szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 1000 forintban határozta meg, és rendelkezett az így kiszabott, összesen 300.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben jelölte meg. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította és kimondta, hogy az elítélt a szabadságvesztés fele részének letöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

VII. r. (jelen ügyben XXXII. r.) vádlottat 4 rendbeli gazdálkodó szervezet érdekében végzett tevékenységével kapcsolatban elfogadott jogtalan előnyért kötelességszegéssel, üzletszerűen és bünszövetségben elkövetett vesztegetés büntette (Btk. 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b)

pont, (3) bekezdés c) pont) és 8 rendbeli bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette, melyből két eset folytatólagosan elkövetett (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) miatt halmazati büntetésül 1 év szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 1.000 forintban határozta meg, és rendelkezett az így kiszabott, összesen 300.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben jelölte meg. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította és kimondta, hogy az elítélt a szabadságvesztés fele részének letöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

VIII. r. (jelen ügyben VI. r.) vádlottat 4 rendbeli gazdálkodó szervezet érdekében végzett tevékenységével kapcsolatban elfogadott jogtalan előnyért kötelességszegéssel, üzletszerűen és bűnszövetségben elkövetett vesztegetés büntette (Btk. 291. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) és b) pont, (3) bekezdés c) pont) és 8 rendbeli bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette, melyből egy eset folytatólagosan elkövetett (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) miatt halmazati büntetésül 1 év szabadságvesztésre, 5 év közügyektől eltiltásra és 300 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 1.000 forintban határozta meg, és rendelkezett az így kiszabott, összesen 300.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben jelölte meg. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította és kimondta, hogy az elítélt a szabadságvesztés fele részének letöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

IX. r. vádlottat 11 rendbeli közokirat-hamisítás büntette (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) miatt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg és kimondta, hogy az elítélt a szabadságvesztés végrehajtása esetén annak kétharmad része letöltését követően bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

XXIII. r. (jelen ügyben XXVIII. r.) vádlottat bűnsegédként elkövetett jelentős kárt okozó csalás büntette (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont), bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) és bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználás vétsége (Btk. 345. §) miatt halmazati büntetésül 1 év 6 hónap szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe, annak végrehajtása esetén beszámította.

Kimondta, hogy az elítélt a szabadságvesztés végrehajtása esetén, annak kétharmad része letöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

XXIV. r. (jelen ügyben XXX. r.) vádlottat bűnsegédként elkövetett jelentős kárt okozó csalás büntette (Btk. 373. § (1) bekezdés, (4) bekezdés a) pont), bűnsegédként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk. 342. § (1) bekezdés c) pont) és bűnsegédként elkövetett hamis magánokirat felhasználás vétsége (Btk. 345. §) miatt halmazati büntetésül 10 hónap szabadságvesztésre ítélte, melynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. Kimondta, hogy az elítélt a szabadságvesztés végrehajtása esetén, annak kétharmad része letöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

XXVIII. r. (jelen ügyben XXVI. r.) vádlottat 5 rendbeli hamis magánokirat felhasználás vétsége (Btk. 345. §) miatt halmazati büntetésül 400 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Egy napi tétel összegét 1000 forintban határozta meg, és rendelkezett az így kiszabott, összesen 400.000 forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre átváltoztatásáról.

Az ügyészi, vádlotti és védői fellebbezéseket elbírálv a Fővárosi Ítéltábla a 2017. február 15. napján kihirdetett 5.Bf.224/2016/37. számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék ítéletét megváltoztatta a következők szerint:

I.r. vádlottat

- a 2 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntette (Btk.373.§ (1)(2) ba/, bc/ (5) bekezdés b/ pont),
- 3 rb. felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisításának büntette (Btk.347.§ (1) bekezdés a/ pont, (2) bekezdés),
- 5 rb. vesztegetés büntette, melyből 1 rb. folytatólagosan elkövetett (Btk.290.§ (1)(2)(3) bekezdés b/ pont),
- 9 rb. közokirat-hamisítás büntette, melyből 3 rb bűnsegédként, 1 rb. felbujtóként elkövetett és 2 rb. folytatólagosan elkövetett (Btk.342.§ (1) bekezdés c/ pont) és
- 3 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette (Btk.342.§ (1) bekezdés a/ pont) miatt ellene emelt vád alól felmentette.

A I.r. vádlott terhén maradt bűncselekményeket

- 1 rb. bűnsegédként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1)(2) bekezdés ba/ és bc/ pontok (5) bekezdés b/ pont),
- 4 rb. csalás büntettének, melyből 3 rb. felbujtóként, 1 rb. bűnsegédként elkövetett és 1 rb. kísérlet (Btk.373.§ (1)(2) bekezdés ba/ és bc/ pontok (4) bekezdés b/ pont),
- orgazdaság büntettének (Btk.379.§ (1)c/ pont(5) bekezdés b/ pont),
- 5 rb. felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel meghamisítása büntettének (Btk.347.§ (1) bekezdés a/ pont (2) bekezdés),
- 9 rb. vesztegetés büntettének, melyből 2 rb. folytatólagosan elkövetett (Btk.290.§ (1)(2)(3) bekezdés b/ pont),
- 18 rb. közokirat-hamisítás büntettének, melyből 2 rb. folytatólagosan, 4 rb. bűnsegédként elkövetett (Btk.342.§ (1) bekezdés c/ pont),
- 6 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntettének (Btk.342.§ (1) bekezdés a/ pont),
- 4 rb. közokirat-hamisítás büntettének, melyből 2 rb. felbujtóként, 1 rb. bűnsegédként elkövetett (Btk.342.§ (1) bekezdés b/ pont),
- 2 rb. hamis magánokirat-felhasználása vétségének (Btk.345.§) minősítette.

III.r. vádlott cselekményeit

- 2 rb. felbujtóként elkövetett csalás büntettének (Btk.373.§ (1)(2) bekezdés ba/ és bc/ pontok, (5) bekezdés b/ pont),
- 3 rb. csalás büntettének, melyből 2 rb. felbujtóként, 1 rb. bűnsegédként elkövetett, 1 rb.

kísérlet (Btk.373.§ (1)(2) bekezdés ba/ és bc/ pontok (4) bekezdés b/ pont),

- orgazdaság büntettének (Btk.379.§ (1) bekezdés c/ pont, (5) bekezdés b/ pont),
- felbujtóként elkövetett egyedi azonosító jel megghamisítása büntettének (Btk.347.§ (1) bekezdés a/ pont (2) bekezdés),
- 2 rb. felbujtóként elkövetett vesztegetés büntettének (Btk.290.§ (1)(2)(3) bekezdés b/ pont),
- egyedi azonosító jel megghamisítása büntettének (Btk.347.§ (1) bekezdés b/ pont (2) bekezdés),
- 8 rb. közokirat-hamisítás büntettének, melyből 6 rb. felbujtóként, 2 rb. bűnsegédként, 1 rb. folytatólagosan elkövetett (Btk.342.§ (1) bekezdés c/ pont),
- 3 rb. hamis magánokirat felhasználás vétségének (Btk.345.§) minősítette.

V.r. vádlottat a 2 rb. vesztegetés büntette (1978. évi IV. tv. 252.§ (1)(3) bekezdés b/ pont) miatt ellene emelt vád alól felmentette.

V.r. vádlott terhén maradt bűncselekményeket 4 rb. közokirat-hamisítás büntettének, melyből 2 rb. bűnsegédként elkövetett (1978. évi IV. tv. 274.§ (1) bekezdés c/ pont) minősítette.

Ezért őt 300 (háromszáz) napi tétel, napi tételenként 1.000 (egyezer) Ft, összesen 300.000 pénzbüntetésre ítélte.

VI.r. vádlottat az 1 rb. vesztegetés elfogadása büntette (Btk.291.§ (1)(2) bekezdés a/ pont (3) bekezdés b/ pont) miatt ellene emelt vád alól felmentette.

VI.r. vádlott terhén maradt bűncselekményeket

- 3 rb. vesztegetés elfogadása büntettének (Btk.291.§ (1)(2) a/ és b/ pont, (3) bekezdés c/ pont) és
- 8 rb. közokirat-hamisítás büntettének, melyből 4 rb. bűnsegédként elkövetett (Btk.342.§ (1) bekezdés c/ pont) minősítette.

A vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) évre súlyosította.

VII.r. vádlottat az 1 rb. vesztegetés elfogadása büntette (Btk.291.§ (1) (2) bekezdés a/ pont (3) bekezdés b/ pont) miatt ellene emelt vád alól felmentette.

VII.r. vádlott terhén maradt bűncselekményeket

- 3 rb. vesztegetés elfogadása büntettének (Btk.291.§ (1)(2) bekezdés a/ és b/ pontok, (3) bekezdés c/ pont) és
- 7 rb. közokirat-hamisítás büntettének, melyből 3 rb. bűnsegédként elkövetett (Btk.342.§ (1) bekezdés c/ pont) minősítette.

A vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 2 (kettő) évre súlyosítja.

VIII.r. vádlottat az 1 rb. vesztegetés elfogadása büntette (Btk.291.§ (1)(2) bekezdés a/ pont (3) bekezdés b/ pont) miatt ellene emelt vád alól felmentette.

A terhén maradt bűncselekményeket

- 3 rb. vesztegetés elfogadása büntettének (Btk.291.§ (1)(2) bekezdés a/ és b/ pont, (3) bekezdés c) pont és
- 8 rb. közokirat-hamisítás büntettének, melyből 4 rb. bűnsegédként, 1 rb. folytatólagosan elkövetett (Btk.342.§ (1) bekezdés c) pont) minősítette.

XXIII.r. vádlott vagyon elleni cselekményét bűnsegédként elkövetett csalás büntetteként nevezte meg.

XXIV.r. vádlott vagyon elleni cselekményét bűnsegédként elkövetett csalás büntetteként nevezte meg.

XXVIII.r. (jelen ügyben XXVI. r.) vádlott cselekményeit magánokirat-hamisítás vétségének (1978. évi IV. tv. 276.§) minősítette.

2. A vádlottak büntetései tekintetében az ítélet tábla a következő pontosításokat, kiegészítéseket teszi:

- II. r. vádlottal szemben a Kisvárdai Városi Bíróság 7.Fk.976/1996/134. számú ítélete a 2.Fkf.674/1998/8. számú határozat folytán emelkedett jogerőre.

- vádlottal szemben a Debreceni Városi Bíróság 26.B.113/2000/2. számú ítéletével a Kisvárdai Városi Bíróság 7.Fk.976/1996/134. számú ítéletét foglalta összbüntetésbe a Debreceni Városi Bíróság ítéletével.

- A Tatai Városi Bíróság 6.B.112/2009/25. számú ítélete 2011. március 29. napján emelkedett jogerőre.

- V. r. vádlottal szemben az ítélet 110. oldalának utolsó bekezdésében 3. számmal jelölt, Siófoki Járásbíróság 2.B.217/2013/2. számú ítélete a Kaposvári Törvényszék 1.Bf.324/2013/3. számú határozata folytán emelkedett jogerőre, 2013. október 14. napján.

- X. r. vádlottal szemben a Debreceni Járásbíróság 59.B.1669/2013/118. szám alatt társtettesként elkövetett intellektuális közokirat-hamisítás büntettének előkészülete miatt hozott ítéletet.

- XXXII. r. vádlott esetében a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletének száma pontosan 323.VI.VII.976/2007.

- a 2. pontban írt, a Balassagyarmati Városi Bíróság 1.B.471/2009/24. számú ítéletének alapjául szolgáló - helyesen 2 rb. - sikkasztás büntettét bűnsegédként követte el.

- XXX. r. vádlottat a Szegedi Járásbíróság a 2016. december 15. napján jogerőre emelkedett 27.B.3077/2016/23. számú ítéletével a 2014. január 30. napján elkövetett 2 rb. hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt 300 000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

3. Az ítélet 165. oldalának 2. bekezdéséből az ítélet tábla mellőzi azt a megállapítást, hogy XXIII. r. vádlott személyes adatait XXIV. r. vádlott bocsátotta I. r. vádlott rendelkezésére, abból a célból, hogy azokat az I. r. vádlott a fiktív adásvételi szerződésekhez, a gépjármű forgalomba helyezéséhez felhasználja.

A mellőzés indoka az, hogy a Fővárosi Főügyészség Nf.14138/2008/3-II. számú vádiratának VII. pontjában írt cselekmény miatt emelt vádak alól a törvényszék I. r. vádlottat felmentette (megjelölése szerint I. vád VII. vádpont). I. r. vádlott a tényállási pontban ennek megfelelően nem is szerepel, hanem ismeretlenként állapította meg a cselekmények elkövetőjét az elsőfokú bíróság. A jelzett bekezdésben azonban az szerepel, hogy XXIV. r. vádlott bocsátotta I. r. vádlott rendelkezésére XXIII. r. vádlott személyes adatait. Ez a megállapítás teljesen ellentétben áll a tényállás többi részével, sőt, értelmetlenné is teszi azt.

Mindezek miatt a jelzett részt az ítélet tábla a tényállásból mellőzte.

4.

- Az ítélet 181. oldalának 1. bekezdését akként helyesbíti, hogy VIII. r. vádlott.

- Az ítélet 189. oldalának 5. bekezdését akként helyesbíti, hogy XXX. r. vádlott.

- Az ítélet 199. oldalának 1. bekezdését akként helyesbíti, hogy XXIX. r. vádlott.

- Ugyanezen az oldalon a 2. és 3. bekezdésben XXVIII. r. vádlott.

Az ítélet 199. oldalán III. r., pedig a 2. bekezdésben II. r., a 3. bekezdésben „IXXVII. r.” vádlottként lett megjelölve. esetében a III. r. és esetében a II. r. megjelölés nyilvánvalóan onnan származik, hogy a Fővárosi Főügyészség vádiratában II., illetve III. r. vádlottként szerepeltek.

A kiegészítést és helyesbítést követően a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált, és a Be. 352. § (2) bekezdése alapján ítéletét a másodfokú bíróság arra alapította.

A tényállás akkor megalapozott, ha a bíróság a törvényes vád elbírálása során a perrendi szabályok szerint lefolytatott bizonyítási eljárást követően a vád tárgyává tett eseményeket megalapozatlansági hibáktól mentesen rögzíti. Ilyen megalapozatlansági hiba nem tárható fel az ügyben. Az elsőfokú bíróság ugyanis valamennyi lényeges tényre alapos bizonyítást folytatott. A nem vitásan ellentétes bizonyítási anyag alapján a büntetőjogi felelősség tekintetében lényeges tényeket hiánymentesen, az iratok tartalmának megfelelően rögzítette, s nem vétett hibát akkor sem, amikor a közvetett bizonyítás szabályait szem előtt tartva, egyes kétséget kizáróan bizonyított tényekből további tényekre vont következtetést.

A vádlottakra terhes tényállást megalapozó bizonyítékok megerősítik egymást, az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenysége mindenben megfelel a formál logika törvényszerűségeinek.

Ugyanez a megállapítás tehető a felmentéssel érintett vádlottak, illetve vádpontok esetében. Mind I. r. vádlott részbeni, mind XVIII. r. vádlott teljes felmentése, valamint az eredetvizsgáló vádlottak vesztegetés alóli felmentése kapcsán az ügyészség a bizonyítékok nem megfelelő értékelését róta az elsőfokú bíróság terhére.

Az ítéletábra megállapította, hogy a törvényszék ezen esetekben is gondosan mérlegelte a rendelkezésre álló, elsősorban személyi bizonyítékokat. Alapos indokolást adott arra nézve, hogy ez esetekben miért vetette el a vádlottakat terhelő tanúvallomásokat. Az elsősorban nyilatkozatain alapuló vádat egyéb bizonyítékok nem támasztották alá oly módon, hogy a bűncselekmények kétséget kizáró módon megállapíthatóak lettek volna. Nem találta úgy az ítéletábra, hogy egy esetleges hatályon kívül helyezést követően akár még be nem szerzett, vagy meg nem vizsgálta, akár már értékelt bizonyítékok vizsgálata ellentétes következtetésre, a megjelölt vádak kapcsán a vádlottak elítélésére vezethetne. A hatályon kívül helyezés kizárólag azt a célt szolgálhatná, hogy a törvényszéket olyan irányba orientálja, hogy a már megvizsgált bizonyítékok újbóli mérlegelésének eredményeként ellentétes következtetésre jusson. Ez pedig a törvénynél fogva nem megengedett.

Nem foghat helyt a vádhatóság azon álláspontja, hogy megengedhetetlen, hogy az ugyanazon nyomozás alapján indult, részben ugyanazon bizonyítékokon alapuló két különböző ügyben a bíróság a részben ugyanazon tanúvallomásokat eltérően értékelje, és az egyik ügyben azok alapján bűnösséget megállapító, a másikban pedig felmentő rendelkezéseket hozzon ugyanazon vádlottakkal szemben. Ennek kapcsán utal az ítéletábra arra, hogy a bíróságot nem köti más bírósági eljárásban született ítélet tartalma, természetesen az sem, hogy másik bíróság, vagy ugyanazon bíróság másik tanácsa miként értékelte a bizonyítékokat. Nem kétséges, hogy az elkülönítések miatt keletkezett, hasonló ügyekben hozott eltérő döntés meglehetősen szokatlan, azonban a bíróság semmiképpen nem helyezkedhet saját meggyőződésével szemben arra az álláspontra, hogy a bíróság másik tanácsának bizonyítékértékelését kellene követnie.

Másrészről az is gyengíti az ügyészség e körben felhozott érveit, hogy a Fővárosi Ítéletábra, mint másodfokú bíróság 2017. február 15. napján kihirdetett 5.Bf.224/2016/37. számú ítéletében a jelen ügyben is érintett XVIII. r., V. r., XXXI. r., XXXII. r. és VI. r. vádlottakat más - jelen ügyben nem érintett vádlottakkal együtt - részben felmentette a jelen ügyben elbíráltához hasonló

bűncselekmények vádja alól, mégpedig a Fővárosi Törvényszék 4.B.1251/2008/891. számú ítéletében megjelenő indokokkal nagyrészt megegyező érvek alapján. Természetesen az ítéletábrát nem köti a Fővárosi Ítéletábra másik tanácsának más tényállást érintő döntése, azonban e tény is tükrözi a vádhatóság érvelésének helytelenségét.

A vádhatóság valójában helyes elvek és szempontok mellett döntött az azonos ügycsoportba tartozó büntetőügy elkülönítéséről és nem kifogásolható a rendkívül nagy terjedelmű büntetőügyben a több vádirat mentén történő vádemelés sem. A vádemelés során figyelemmel volt arra, hogy újabb vádemelésnek nincs helye olyan részselekmény miatt, amely a már elbírált bűncselekmény egységébe tartozik. A Be. 6.§ (3) bekezdés d) pontjában levezethető ugyanis az a szabály, hogy a cselekményegységbe tartozó újabb részselekmény miatt újabb vádemelésnek nincs helye. (Kúria B.16 elvi döntés) A cselekményegység kapcsán a folytatólágosságra is figyelni kell, így a folytatólágosság törvényi egységébe, az azonos törvényi tényállásba ütköző, rövid időn belül, egységes akarat elhatározással ismétlődően megvalósított magatartások tartoznak. Mindez megállapítható azon bűncselekmények esetében is, amelyeknek nincs természetes vagy jogi személy sértettje. A folytatólágosság az egyéb törvényi feltételek megléte mellett az azonos absztrakt jogtárgy sérelme miatt természetes sértett hiányában is megállapítható. (Kúria Bt.I.1753/2015/3.sz.) A törvényi egységbe tartozó részselekmények miatti többszöri vádemelés mindezek alapján helytelen lenne, ugyanis ebben az esetben a bíróságnak különös gonddal kell figyelni arra, hogy ha valamely vádiratban foglalt cselekmény jogerőre emelkedett, akkor a további vádiratban leírt cselekmény miatt lehetséges-e a marasztalás. A több büntetőügyben érintett vádlottak korábbi elítélését erre is figyelemmel tartotta indokoltnak rögzíteni az ítéletábra. *A kétszeres eljárás tilalmát vizsgálva* azonban megállapítható, hogy jelen ügyben a vagyon elleni bűncselekménnyel érintett vádlottak esetében részben eltért a cselekmények minősítése, így I. r. és II. r. vádlottak esetében a cselekmény helyes minősítése részben orgazdaság büntette volt. A csalás büntette esetében a több büntetőügyben érintett vádlottaknál a cselekmény sértettje különböző volt, ami kizárja a cselekményegységet. Ugyancsak kizárta a cselekményegységet az eltérő (tettesi, részesi) elkövetési alakzat például XXV. r. vádlott, XXVIII. r. vádlott, XXX. r. vádlottaknál. Mindezeket túl a cselekmény egységhez szükséges rövid időköz sem volt megállapítható.

Az elítéléseket érintően eltérő tényállás megállapítására irányuló védelmi fellebbezések lényegében a bizonyítékok értékelésén keresztül támadják a megalapozott tényállást, mely a tényálláshoz kötöttség elvéből kifolyólag eredményre nem vezethetett (Be. 351-352. §). Kiemeli az ítéletábra, hogy a hatályos perjogi rendszerben ténybírósnak egyértelműen az elsőfokú bíróság minősül. A másodfokú bíróságnak ugyan viszonylag széleskörű revíziós lehetőségei vannak, azonban a tényállás tekintetében a reformáció szűkebb körű. A tényállás módosítására csak megalapozatlanság esetén van lehetőség. Eltérő tényállás megállapítására (a vádlott javára) szintén csak akkor van mód, ha az első fokú ítélet megalapozatlansági hibában szenved. Minden más esetben, tehát ha az okszerűen mérlegelt tényállás megalapozott, a másodfokú bíróság nem mérlegelheti át a bizonyítékokat, és nem változtathat az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényálláson.

Az elsőfokú bíróság az ügy helyes eldöntése szempontjából valamennyi lényeges bizonyítékot megvizsgált, és azokat okszerűen, nagy gondossággal, a logikai szabályai szerint mérlegelte.

Széleskörű bizonyítást folytatott, melynek során minden releváns személyi és tárgyi bizonyítékot beszerzett és megvizsgált.

A Be. 351.§ (2) bekezdésében részletezett okok, köztük a felderítetlenség kizárólag akkor lenne megállapítható, ha az elsőfokú bíróság a Be. 75. § (1) bekezdés második mondatának rendelkezését megsértve, nem tisztázta volna alaposan a bizonyítás tárgyát. Akkor felderítetlen a tényállás, ha a

bizonyítás anyaga nem teljes, mert a bíróság nem szerez be minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás megállapítására alkalmas lehet. Ilyen felderítetlenségi ok jelen esetben nem állapítható meg, ám az sem, hogy a megállapított tényállás hiányos vagy ellentétes lenne az iratok tartalmával. Az ítélet tábla szerint az sem volt tetten érhető, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok közötti ellentmondásokat esetleg ne észlelte volna, vagy ne kívánta volna feloldani. Kétségtelen, hogy a tényállás alapos, és hiánytalan tisztázatlanságából eredő kötelezettség akár olyan eljárási szabálysértéssel is járhat, hogy a bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtet. Jelen ügyben a másodfokú bíróság ezt a szabálysértést sem észlelte. Az elsőfokú ítélet indokolásából ugyanis kiderül, hogy a megállapított tényállásban rögzített tényeket mely bizonyítékokra alapította. Az elsőfokú bíróság e tevékenysége a logika szabályainak megfelel, a bizonyítékokat közvetlenül észlelő és értékelő tevékenységét meggyőződése szerint végezte, igazodva a Be. 78. § (3) bekezdésében foglaltakhoz.

A törvényszék a bizonyítékok értékelése során először átfogóan áttekintette a vádlottak, valamint a gyanúsítottként kihallgatott és vallomásait. Mindezen vallomásokat az egyes vádpontokhoz kapcsolódóan is értékelte és egymással, valamint a többi bizonyítékkal összevetette, majd pedig számot adott a tanúként kihallgatott, az ügy nyomozását végző és Dr. rendőrök vallomásáról. Számot adott az igazságügyi szakértők, így igazságügyi műszaki szakértő, igazságügyi gépjármű műszaki szakértő szakvéleményéből nyert tényekről és vizsgálta a Kft. megjelölésű dokumentumát, csak úgy, mint az Kft. által alkalmazott technológiát.

Behatóan vizsgálta gyanúsítottként tett vallomásait. Ennek eredményeként azt az álláspontot foglalta el, hogy vallomásának csak azokat a részeit értékelte bizonyító erejűként, amit a törvény rendelkezésére álló további bizonyítékok is alátámasztottak. Mindezeket túl felsorolta, megjelölte az összes, az iratok közt feltalálható és a tárgyalás anyagává tett okiratot és egyéb bizonyítási eszközt.

A vádlottak védekezésének ellenőrzése érdekében és tanúként kihallgatta az eredetiségvizsgálatokat végző vádlottakat foglalkoztató cégek képviselőit, szakértőit, és , az általuk alkalmazott technológia, követelmények, képzések kérdésében csak úgy, mint is.

A tényállások egyes részei, így a gépkocsik magyarországi forgalomba helyezéséhez benyújtott iratokat, azok valótlanágát, a műszaki vizsgáztatás időpontja, a gépkocsit vizsgára előállító személy, és hogy ez a személy kinek a meghatalmazása alapján járt el, hogy az eredetiségvizsgálatot ki és mikor végezte el, a vizsgálatról készült jegyzőkönyv és a kiállított igazolás, hogy az egyes gépkocsik forgalomba helyezését ki és mikor végezte el, ehhez milyen dokumentumok kerültek benyújtásra, a gépkocsik kinek a nevére kerültek forgalomba helyezésre, milyen rendszámot kaptak, mi volt az okmányiroda által kiállított forgalmi engedély, illetve a törzskönyv száma és kiállítási időpontjuk, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján megállapíthatóak voltak. Ugyancsak kétséget kizáró módon bizonyították az okiratok a hitelügyletek tárgyát, időpontját, az abban résztvevőket, a hitelösszeget, annak átutalását, a részletek teljesítését.

Elsősorban a szakértői vélemények alapján állapította meg a törvényszék azt, hogy a gépkocsik azonosítói meghamisításra kerültek. A szakértői véleményekben foglalt ténymegállapításokat, azt, hogy az eredetvizsgálóknak mindenképpen észlelniük kellett volna a hamisításokat, logikus érvekkel, vallomásaival, XII. r. vádlott vallomásával és okirati bizonyítékokkal támasztotta alá.

Ennek megfelelően nem fogadható el az a védelmi érvelés, hogy az eredetvizsgáló vádlottaknak nem kellett volna gyakorlatlanságuk, felkészületlenségük miatt felismerni az azonosító megváltoztatását, illetve, hogy esetlegesen csak gondatlanság róható a terhükre.

Mind a vádhatóság, mind a védelem azzal érvelt, hogy a vesztegetés meg nem állapítása folytán az eredetvizsgálók motivációja a cselekmények elkövetésében nem tartható fel. Ezzel kapcsolatosan az

ítélőtábla megjegyzi, hogy amennyiben valamely tény kétséget kizáró módon nem bizonyítható, azt a Be. 4. § (2) bekezdése esetén a vádlott terhére értékelni nem lehet. Ily módon bizonyítottság hiányában került sor a vádlottak felmentésére a vesztegetési cselekmények kapcsán. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a bíróságnak azt kellene feltételeznie, hogy az eredetvizsgáló vádlottaknak semmiképpen nem állt érdekében a hamis igazolások elkészítése.

VIII. r. vádlott védekezését is logikus érvek alapján, XII. r. vádlott, és e tekintetben egymást alátámasztó vallomásai figyelembe vételével vetette el. Helyesen vonta le azt a következtetést, hogy VIII. r. vádlott a járművek forgalomba helyezésének intézése során tisztában volt a felhasznált okmányok hamis voltával.

XIV. r. és XVI. rendű vádlottak büntetőjogi felelősségét a vagyon elleni cselekményben is megalapozottan állapította meg, az indokolásában írtak szerint, melynek megisméltésébe az ítélőtábla nem bocsátkozik.

XXIV. r. vádlott önmagában is következetlen, a bizonyítás állásához képest módosított, a személyi bizonyítékok által cáfolt illetve alá nem támasztott vallomását is meggyőző indokokkal vetette el.

Szintén helyesen mutatott rá, hogy XXXV. r. vádlott bűnössége XXX. r. vádlottnak és tanúnak vallomása által megerősített vallomása alapján kétséget kizáró módon megállapítható.

A rendőri jelentés kirekesztése.

XXVII. r. vádlottnak a II. pontban írt cselekményével kapcsolatosan e vádlott tudattartamát vizsgálva, a törvényszék a vádlott vallomásán túl, értékelte, és tanúk, valamint és vallomásait. Mindezek mellett a vádlott vallomásának cáfolataként értékelte a vádlott által a kihallgatását követően a rendőröknek elmondottakat, melyet rendőri jelentésbe foglaltak. (elsőfokú ítélet 242. oldal)

A terheltet a kihallgatásának a megkezdésekor figyelmeztetni kell arra, hogy nem köteles vallomást tenni, a vallomás tételét, illetőleg az egyes kérdésekre történő válaszadást a kihallgatás folyamán bármikor megtagadhatja, de bármikor dönthet úgy, hogy vallomást tesz, akkor is, ha korábban a vallomástételt megtagadta. Figyelmezteti arra is, hogy amit mond, illetve rendelkezésre bocsát, bizonyítékként felhasználható. A figyelmeztetést valamint a terheltnek a figyelmeztetésre adott válaszát jegyzőkönyvbe kell venni. A figyelmeztetés és a figyelmeztetésre adott válasz jegyzőkönyvezésének elmaradása esetén a terhelt vallomása bizonyítási eszközként nem vehető figyelembe. Ezért nem vehető figyelembe bizonyítékként az eljáró rendőr jelentésében semmi, ami a terhelt kijelentését tartalmazza. Egyrészt a Be. 168. § (1) bekezdése szerint a terhelt vallomásáról jelentés nem készíthető, másrészt a 117. § (2) bekezdése kifejezetten előírja, hogy a nem jegyzőkönyvbe vett és külön alá nem írt terhelti vallomás semmilyen formában nem vehető figyelembe bizonyítékként, így jelentésbe foglalva sem.

Vizsgálta az ítélőtábla, hogy a rendőri jelentés kirekesztése milyen hatással bír a bizonyítékok értékelésére, illetve az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra.

Amint azt a törvényszék az iratoknak megfelelően rögzítette, XXVII. r. vádlottnak a gépkocsi megvásárlására vonatkozó nyilatkozatait és tanúk vallomása cáfolta. Ugyancsak cáfolta és vallomása és az a tény, hogy I. r. vádlott és valójában egy BMW típusú jármű kapcsán kerültek kapcsolatba, mely tény vallomását erősítette.

Mindezek alapján az ítélőtábla azt állapította meg, hogy XXVII. r. vádlott rendőri jelentésbe foglalt nyilatkozatának kirekesztése nem teszi szükségessé a törvényszék által megállapítottól eltérő tényállás megállapítását.

Ugyancsak mellőzte az értékelhető bizonyítékok köréből az ítélet 282. oldalának utolsó

bekezdéséből a rendőri jelentésbe foglalt 'nyilatkozatát' is ugyanezen indokok mentén.

A jogi indokolás során az elsőfokú bíróság tankönyvi szinten felvázolta az egyes bűncselekmények meghatározását, jogi természetét, behatóan vizsgálva a törvényi tényállásokban használt kifejezések helyes értelmezését.

Az ítéletábra rámutat, hogy a kommentárnak, illetve a jogirodalomnak ilyen szintű idézése az ítéletben szükségtelen. Sokkal inkább segíti minden érintett számára az ítélet megismerését, és a felülbírálatot is, ha az elsőfokú bíróság arról ad számot, hogy mely vádlott, mely cselekményével valósította meg az egyes bűncselekményeket. I. r. vádlott kivételével ugyan felsorolás szerűen megjelölte ítéletének 476. oldalától kezdve, hogy mely bűncselekményeket, mely vádpontok alapján állapította meg az egyes vádlottakkal szemben, azonban arról nem adott számot, hogy mely konkrét magatartás, milyen bűncselekményt valósított meg.

I. r. vádlott esetén pedig annak megállapítása is nehézkes, hogy végül is mely vádpontok esetében találta őt bűnösnek és melyek miatt mentette fel.

Az gazdaság tényállási alapja a Fővárosi Főügyészség NF. 14138/2008. számú vádiratának I., II., IV., V., VII. és VIII. vádpontjában írt cselekmény. Az ítélet 476. oldalán I. r. vádlott esetében nincs megjelölve, hogy mely vádpont alapján ítélte el gazdaság büntetében.

A tényállásokból az állapítható meg, hogy a I., VII. és VIII. pontokban nem állapított meg terhére bűncselekményt, így ezek nem szerepelnek az gazdaságban, hanem csak a II., IV. és V. pontok.

A csalás tényállási alapja a II., III/1., III/2. és VII. vádpontokban írt cselekmény. A csalás a vád szerint 3 rendbeli. Az ítélet szerint I. r. vádlott 2 rendbeli - részben felbujtóként elkövetett - csalás büntetében bűnös, míg 1 rendbeli csalás büntette miatt emelt vád alól őt a törvényszék felmentette.

I. vádirat II. tényállási pont (BMW gépkocsi)

Mivel I. r. vádlott esetében az indokolásában (476. oldal) a törvényszék nem jelölte meg, hogy mely bűncselekményekben, mely vádpontok alapján mondta ki őt bűnösnek, a tényállási pont 4. pontja („hitelfelvétel”) alatt írtak szerint ténybelileg megállapította, hogy II. r. vádlott I. r. vádlott előzetes tudtával és egyetértésével kívánt hitelt felvenni a gépkocsira. Azt is megállapította, hogy II. r. vádlott bírta rá XI. r. vádlottat a hitel felvételre.

Ebből következően a I. r. vádlottal szemben megállapított 2 rendbeli csalás büntette közül az egyik az e tényállási ponttal kapcsolatos. II. r. vádlott esetében egyértelműen megjelölte a bíróság az ítélet 476. oldalán, hogy e vádpont miatt mondta ki bűnösnek felbujtóként elkövetett csalás büntetének kísérletében. Bár a tényállás indokolása során (291. oldal) a bíróság a következőket írja „aggálytalanul állapítható meg, hogy a járművet I. r. vádlott szerezte meg és üttette át, majd azt II. r. vádlottnak átadta, innentől kezdve a jármű felett a rendelkezési jogot ténylegesen a II. r. vádlott gyakorolta”. Ez utalhat arra, hogy ezek szerint a csalás büntetének kísérletében I. r. vádlott már nem érintett, azonban erre vonatkozó további indokolás nem található, és a 143. oldalon az szerepel, hogy II. r. vádlott I. r. vádlott előzetes tudtával és egyetértésével érdeklődött hitelfelvételi lehetőségek után.

A III/1. tényállási pont szerint (148. oldal) I. r. és II. r. vádlott megbízásából ismeretlen személy kötötte a kölcsönszerződést, melynek következtében az elkövetési értéket I. r. és II. r. vádlottak vették fel. Ebből következően a III/1. tényállási pontban megállapította I. r. vádlott bűnösségét.

A III/2. tényállási pontban a hitelfelvétel esetében (152. oldaltól) kizárólag II. r. vádlott szerepel, I. r. vádlott nem.

Az ítélet 313. oldalán az utolsó bekezdésben megállapította a bíróság, hogy bizonyítottan látta I. r.

vádlott bűnösségét. Azt nem írja, hogy mely bűncselekményekben, és az is megjegyzendő, hogy az e tényállási pont indokolásában (301. oldaltól) I. r. vádlott neve meg sem jelenik másutt. Tehát a tényállásból az derül ki, hogy I. r. vádlott a hitelfelvételnél, azaz a csalásban nem vett részt, míg a 313. oldalon bizonyítottnak látta I. r. vádlott bűnösségét, bár azt nem írja, hogy mely bűncselekményekben.

A VII. vádpontban a hitel felvételénél és a gépkocsi értékesítésénél (166. oldaltól) I. r. vádlott a tényállásban nem szerepel. E tényállási pont indoklásánál a 348. oldaltól kimondja a bíróság, hogy nem került bizonyításra, hogy a járművel kapcsolatban elkövetett bűncselekmények valamelyikéhez I. r. vádlottnak köze volt.

Az megállapítható, hogy a négy tényállási pontban írt cselekmények azért minősülnek 3 rendbeli csalásnak, mert a II. és VII. tényállási pontokban a csalás sértettje ugyanaz, nevezetesen a Zrt.

Mindezek alapján az egyértelműen kitűnik, hogy a VII. vádpontban írt cselekmény kapcsán nem állapította meg I. r. vádlott bűnösségét csalásban a törvényszék. Azonban, ha a II. vádpontban írt cselekményben megállapította a bűnösségét, akkor a VII. vádpont miatt nem kellett felmentő rendelkezést hozni, pusztán nem folytatólagosan elkövetett cselekményben mondta ki a bűnösségét. Emellett a III/2. vádpontban sem állapította meg a bűnösségét, tehát amiatt hozta a felmentő rendelkezést. Ebben az esetben tehát a II. és a III/1. vádpontokban ítélte el csalás büntette miatt. Így pedig nem érthető, hogy a fellebbviteli főügyészség a II. tényállási pontnál miért sérelmezi a csalás miatti felmentését I. r. vádlottnak.

Helyesen foglalt állást a törvényszék abban, hogy a fellebbezéssel érintett vádlottak közül XIX. r., XX. r. és XXVI. r. vádlottak tekintetében az új Btk. nem eredményez kedvezőbb elbírálást, mint az 1978. évi IV. törvény, ezért velük szemben ez utóbbit alkalmazta. A többi vádlott tekintetében azonban a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezések változása miatt a Btk. alkalmazása indokolt.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és a cselekmények minősítése is nagyrészt megfelel az anyagi jognak. E téren az alábbi pontosítások teendők.

- I. r. vádlott esetében az ítélet rendelkező része a terhére megállapított folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntette vonatkozásában a Btk. 379. § (1) bekezdését és a (6) bekezdésének b) pontját, II. r. vádlott esetében pedig csak a Btk. 379. § (1) bekezdését tüntette fel.

Az ítélet 476. oldalán az indokolásnál I. r. vádlott esetében ugyanezen törvényhely került feltüntetésre, pedig a Btk. 379. § (1) bekezdése és az (5) bekezdés b/ pontja.

I. r. vádlott esetében a folytatólagosan elkövetett orgazdaság büntettének tényállási alapja az NF.14138/2008.. számú vádirat II., IV. és V. pontjában írt cselekmény, II. r. vádlott esetében pedig ugyanezen vádirat II. és IV. pontjában írt cselekmény. A II. vádpontban írt gépkocsi értéke 15.000.000 (tizenötmillió) forint, a IV. vádpontjában írt gépkocsi értéke 10.400.000 (tízmillió-négyszázezer) forint, az V. vádpontban írt bűncselekmény elkövetési értéke 11.658.000 (tizenegymillió-hatszázötvennyolcezer) forint volt.

A Btk. 459. § (6) bekezdésének c/ pontja szerint az érték, a kár, valamint a vagyoni hátrány 5 000 001 és 50 000 000 Ft között jelentős.

Így mind I. r., mind pedig II. r. vádlott esetében 5.000.000 (ötmillió) és 50.000.000 (ötvenmillió) forint között esik az orgazdaság elkövetési értéke.

A Btk. 379. § (5) bekezdésének b/ pontja szerint az orgazdaság miatt 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, ha azt jelentős értékre, üzletszerűen követik el. Mivel mind I. r., mind pedig II. r. vádlott jelentős értékre és üzletszerűen követette el az orgazdaság büntettét, ennek megfelelően mindkettejük cselekménye a Btk. 379. § (1) bekezdésének c/ pontja és (5) bekezdésének b/ pontja szerint minősül.

I. r. vádlott esetében a (6) bekezdés megjelölése nyilvánvalóan onnan ered, hogy a törvényszék a vádiratban írt és általa az I. r. vádlott terhére meg nem állapított cselekmények kapcsán érintett gépkocsik értékét nem vonta le az orgazdaság elkövetési értékéből, és mechanikusan átvette a vádirati minősítést, az új Büntető Törvénykönyv paragrafus számának megfelelően.

- A rendelkező részben a II. r. vádlott terhére megállapított egyedi azonosító jellel visszaélés büntette nem folytatólagos, ugyanakkor az indokolásban a 477. oldalon folytatólagosként van feltüntetve. Az ítéleti tényállás alapján az indokolásban megjelölt folytatólagosság megállapítható.
- A törvényszék a rendelkező részben a III. r. vádlott terhére megállapított orgazdaság büntette kapcsán csak a Btk. 379. § (1) bekezdését tüntette fel. Az e terhelt által I. r. vádlottól megszerzett lopott gépkocsi értéke 11.658.000 forint volt, mely a Btk. 459. § (6) bekezdésének c) pontja szerint jelentős érték. Így cselekménye a Btk. 379. § (1) bekezdése és a (4) bekezdés a) pontja szerint minősül.
- A rendelkező rész XII. r. vádlott esetében az orgazdaság büntetténél csak a Btk. 379. § (1) bekezdését rögzítette. Az indokolásban a törvényszék már feltüntette az (5) bekezdés b) pontját is, mely a jelentős értékre és az üzletszerű elkövetésre tekintettel helyes.

XII. r. vádlott esetében ellentét van a rendelkező rész és az indokolás 480. oldala között abban a tekintetben, hogy a csalás büntette a rendelkező rész szerint a (4) bekezdés b) pontja alapján minősül, az indokolás szerint pedig az (5) bekezdés b) pontja szerint. Az elkövetési értékre való tekintettel a (4) bekezdés b) pontja a helyes. A rendelkező rész tehát helyes, e vonatkozásban az indokolás javítandó.

- XXVII. r. vádlott esetében a rendelkező részben a közokirat-hamisítás büntetténél a 342. § (1) bekezdés b) pontja van feltüntetve, az indokolás 482. oldalán az (1) bekezdés c) pontja. A tényállásból következően a c) pont a helyes.

A II. számú vádiratban írt tényállás alapján megállapított ítéleti tényállás szerint a XXVII. r. vádlott által megszerzett gépkocsi értéke 14.950.000 (tizennégymillió-kilencszázötvenezer) forint volt, amely a Btk. már hivatkozott rendelkezése szerint jelentős értéknek minősül, és így a 379. § (1) bekezdése és a (4) bekezdés a) pontja alapján bírálendő el.

- XXVIII. r. vádlott a tényállásból kitűnően a terhére megállapított, összesen 2 rb. csalás büntetést felbújtóként követte el. Ennek feltüntetése a rendelkező részben elmaradt, bár az indokolásban azt megtette a törvényszék.

- XXX. r. vádlottnál a csalás büntette kapcsán a rendelkező részben a törvényszék a Btk. 373. § (1) bekezdését és a (4) bekezdés a) pontját tüntette fel, míg az indokolásban a (3) bekezdés a) pontja szerinti minősülést állapította meg.

A csalás büntetének alapját képező, a Fővárosi Főügyészség NF.812/2009/3-II. számú vádiratának (III. számú vád) III. pontjában írt cselekménnyel okozott kár 4 200 000 Ft volt, mely nagyobb kárnak minősül és így a (3) bekezdés a) pontja a helyes.

- A Fővárosi Főügyészség NF.812/2009/3-II. számú vádiratában (III. számmal jelölt vádirat) XXXI. r. vádlottat 5 rb. közokirat-hamisítás büntetével vádolta.

A törvényszék 4 rb. büntetben mondta ki e vádlott bűnösségét. Ugyanakkor az indokolásban 5 rb. közokirat-hamisítás büntetést jelölte meg e vádlott kapcsán.

XXXI. r. vádlott közokirat-hamisítást megvalósító cselekményei a III. vád 3., 4. és 6. pontjaiban szerepelnek. A megállapított tényállásból következően a közokirat-hamisítás büntette helyesen, amint az az indokolásban is szerepel, 5 rb.

A fent írtaknak megfelelően helyesbítette az ítélet tábla az egyes vádlottak terhére rótt cselekmények minősítését, illetőleg törvényhelyét, vagy rendbeliségét. A XXXI. r. vádlott kapcsán tett helyesbítés nem jelenti azt, hogy az ítélet tábla a Be. 386. § (1) bekezdésének b/ pontja alapján olyan cselekmény miatt állapította volna e vádlott bűnösségét, amelyről az elsőfokú bíróság nem rendelkezett. Ennek indoka az, hogy az elsőfokú bíróság mind az 5 rb. közokirat-hamisítás büntetének történeti tényállásbeli alapját rögzítette az ítéletében, és az indokolásból is kitűnően mind az 5 rb. cselekmény miatt vont a felelősségre, pusztán elírás történt a rendelkező részben.

Az első fokon eljáró bíróság helyesen feltárta az irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, és azokat, összevetve a büntetéskiszabás egyéb elveivel, a súlyuknak megfelelően értékelte. A büntetést a céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához és az elkövető társadalomra veszélyességéhez is.

A büntetéskiszabás során a büntetőjog általános elveire, és az Alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményekre is figyelemmel kell lenni. „A büntetéssel történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségszerűségnek és az ultima ratio elveinek”. (1214/B/1990 AB határozat)

A szankció arányossága azt is jelenti, hogy a hasonló tett elkövetőit hasonló büntetéssel kell sújtani az elkövetett tethez, és a bűnösség mértékéhez is viszonyítva, de az arányosság vizsgálata a sérelem, a kár, a bűnösség foka, a bűncselekmények súlya egybevetését is feltételezi.

Az arányosság jelenti a tett arányosságát, és több elkövető esetén az ítélet belső arányossága sem hagyható figyelmen kívül, de a büntetésnek az elkövető személyiségéhez is igazodnia kell. Az egyéniesítés azonban nem sértheti a bírói gyakorlat egységének elvét, amely a jogbiztonság és a törvény előtti egyenlőség szempontjából alapvető. Ennek megfelelően a hasonló súlyú bűncselekményekre, illetve hasonló személyi körülményekkel jellemzett elkövetőkkel szemben nem szabad lényegesen eltérő szankciókat alkalmazni.

Ebből a szempontból is megvizsgálta a másodfokú bíróság az első fokon kiszabott büntetéseket.

Az ítélet belső arányosságának követelményét a törvényszék megtartotta valamennyi vádlott vonatkozásában, ez állapítható meg a terhükre rótt cselekmények, a büntetéskiszabási körülmények és a kiszabott büntetések figyelembevételével.

I. r. és II. r. vádlottal szemben szabott ki a törvényszék végrehajtandó szabadságvesztés büntetést. E két vádlott terhére jellegében és rendbeliségében is közel azonos bűncselekményeket rótt. Ennek ellenére I. r. vádlottal szemben halmazati büntetésül 1 év 5 hónap szabadságvesztést, míg II. r. vádlottal szemben halmazati büntetésül 3 év 6 hónap szabadságvesztést szabott ki.

Ez az eltérés azonban az ítélet belső aránytalanságának vonatkozásukban nem tekinthető, mert II. r. vádlottal szemben a súlyosabb szankciót a többszörös visszaesői minősége indokolta.

Az eredetiségvizsgálatokat végző vádlottakkal szemben közokirat-hamisítás büntette miatt alkalmazott szankciót a törvényszék. A kiszabott büntetések tartama tükrözi a közokirat-hamisítás büntettek rendbeliségét, lényegesen eltérő bűnösségi körülmények e vádlottak körében nem merültek fel. Valamennyi terhelttel szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetést alkalmazott, a 3 évi időtartamra felfüggesztett 1 év 6 hónaptól a 2 évre felfüggesztett 6 hónapig.

A bíróság számára a büntetés nemének és nagyságának, tartamának meghatározásakor a kiindulópontot a törvény különös részében meghatározott büntetési tételkeret adja meg.

A büntetés kiszabása során az ítéletnek közvetítenie kell azt az üzenetet is, hogy az a bűnelkövető, aki megbánó magatartását a beismerő vallomáson túl feltáró jellegű vallomással is kifejezésre juttatja - mely vallomás kiemelkedő szerepet játszik az ügy felderítésében -, érdemes arra, hogy a bíróság ezen együttműködési törekvését a kiszabott büntetésben is értékelje.

Részben erre tekintettel nem találta indokoltnak a kiszabott büntetés, illetve alkalmazott joghátrány súlyosítását az ítéltábla, kiemelten XII. r. vádlott esetében.

Az 2/2017. (II. 10.) AB határozata alkotmányos követelményként fogalmazta meg az eljárás elhúzódása esetén e tény enyhítő körülményként történő értékelését. Az eljárás elhúzódását az időmúlás, mint enyhítő körülmény mellett is figyelembe kell venni a büntetés kiszabása során.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és a kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, észszerű határidőn belül bírálja el.

Az észszerű határidőn belüli eljárás követelménye ennek következtében a hatóságokra és a bíróságokra egyaránt vonatkozik.

Nem kétséges, hogy az ügy szerteágazó jellege, a nagyszámú terhelt, illetőleg vádlott kihallgatásának szükségessége, ugyanígy a szakértői vélemények beszerzésével szükségszerűen felmerülő időtartam objektíve vezetett az eljárás elhúzódásához. Ugyanakkor megállapítható az is, hogy lényegesen közrejátszott ebben például az, hogy a bíróság egyik tanácsa kezdte el az ügyet tárgyalni, és évekkel később másik tanácsnak azt előlrol kellett kezdeni.

Az eljárás elhúzódása azért is különösen aggasztó jelen eljárásban, mert a vádlottak közül többen is előzetes letartóztatásban, illetve házi őrizetben voltak, a fellebbezéssel nem érintett IX. r. vádlott lakhelyelhagyási tilalom alatt állt az eljárás során, és több okból is soronkívüliséget élvezett volna a büntetőügy.

A Btk. rendelkezései alapján a büntetőbíróságok következetes gyakorlata szerint az elhúzódó

büntetőeljárások vonatkozásában enyhítő körülménynek számít a büntetéskiszabás során az időmúlás. Ennek az enyhítő körülménynek az értékelése a büntetés mértékének csökkentését eredményezi, ha a terhelt indokolatlanul hosszú ideig állt a büntetőeljárás hatálya alatt. A terhelt így már az eljárás során jogorvoslatban részesülhet az eljárás elhúzódása miatt.

Az Alkotmánybíróság határozatából az következik, hogy a bíróság az eljárás elhúzódására tekintettel a terheltet a büntetés kiszabása során „kedvezményben részesítheti” kompenzációsul az eljárás tisztességességének csorbulása miatt. A bíróság így tényszerűen megállapítja az eljárás elhúzódását valamennyi vádlott vonatkozásában.

Az eljárás elhúzódásának tényszerű megállapítása és enyhítő körülménykénti figyelembe vétele nem azonos a törvényszék által értékelt időmúlással, mint enyhítő körülménnyel.

Az időmúlásnak az 56. számú BK véleményben szereplő meghatározása (III. 10-11. pont) a bűncselekmény elkövetésétől eltelt hosszabb időt értékeli, míg az eljárás elhúzódásának vizsgálata az alapos gyanú közlésének időpontjától kezdődik. Az időmúlás objektív tényező, míg az eljárás elhúzódásának a rögzítése az ítélet indokolásában a bírósági inaktivitás elismerésére is utal.

Az eljárás elhúzódását így valamennyi terhelt esetében figyelembe vette az ítélőtábla az első fokon kiszabott büntetések és intézkedések helybenhagyásakor, melyek a súlyosításra irányuló vádhatósági fellebbezéssel érintett vádlottak esetében az eljárás ésszerű időn belüli befejezése esetén kétség kívül igen enyhék lennének. Ennek megfelelően azonban azok további enyhítésére sem látott alapot.

Valamennyi vádlott esetében helyesen állapította meg az elsőbíróság a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát.

A törvényi előírásoknak megfelelően zárta ki II. r. vádlottat a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből.

I. r. és II. r. vádlottak a határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetések alapjául szolgáló bűncselekményeket kétségtelenül haszonszerzés céljából követték el. Mivel megfelelő jövedelemmel illetve vagyonnal rendelkeznek, az ítélőtábla a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján őket pénzbüntetésre is ítélte. A pénzbüntetés napi tételeinek számát az 50. § (1) bekezdését figyelembe véve, a (3) bekezdésben írt keretek között a bűncselekmények tárgyi súlyához, az egy napi tétel összegét a vádlottak vagyoni és jövedelmi viszonyaihoz mérten állapította meg. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett a Btk. 51. § (1) és (2) bekezdése alapján annak szabadságvesztésre való átváltoztatásáról.

I. r. vádlottat a bíróság szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte. Nem kétséges, hogy a cselekményeket sorozat jelleggel, bünszövetségben és üzletszerűen megvalósító terhelt méltatlan a közügyek gyakorlásában való részvételre. Ezért az ítélőtábla őt attól a Btk. 61. §-ának (1) bekezdésében írt kötelező rendelkezés alapján eltiltotta. Az eltiltás tartamát a 62. § (1) bekezdésében meghatározott keretek között, a főbüntetéshez igazítva határozta meg.

X. r. vádlott esetében a törvényszék úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtásának elrendelése esetén az e terhelt által 2006. december 10. napjától 2006. december 12. napjáig őrizetben, 2006. december 12. napjától 2007. december 5. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítja.

A Fővárosi Törvényszék a fentebb írt 21.B.443/2009/695. számú ítéletével, mely a Fővárosi Ítélőtábla 2017. február 15. napján kihirdetett 5.Bf.224/2016637. számú ítéletével emelkedett jogerőre (ott, mint III. r. vádlottat) a már megjelölt bűncselekmények miatt 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra, valamint pénzbüntetésre ítélte.

X. r. vádlott védője útján indítványt terjesztett elő a Fővárosi Törvényszékhez az általa előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott végrehajtandó szabadságvesztésbe való beszámítása végett.

A Fővárosi Törvényszék 21.B.443/2009/758. szám alatt tájékoztatta a védőt, hogy az előzetes fogvatartásban töltött időt nincs lehetősége utólag beszámítani, mert arról már másik bírósági ítélet, azaz az ítéletábla által jelen eljárásban felülbírált törvényszék határozata rendelkezett.

Ezért X. r. vádlott kérte, hogy az ítéletábla mellőzze az elsőfokú ítélet jelzett rendelkezését. Az ítéletábla megállapította, hogy X. r. vádlott a nyomozás során a törvényszék által megállapított időben előzetes fogvatartásban volt. Az a nyomozás, melynek során a kényszerintézkedés vele szemben fennállt, alapját képezte a Fővárosi Törvényszék jelen ügyben elbírált, és a 21.B.443/2009/695. számú ítéletének is.

Nyilvánvalóan méltánytalan a terhelten szemben az, hogy az előzetes fogvatartásban töltött időt a bíróság a felfüggesztett szabadságvesztés esetleges utólagos végrehajtása esetére rendelje beszámítani, a lényegesen súlyosabb bűncselekmények miatt kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés büntetés helyett. Ezért - megjegyezve, hogy a Fővárosi Törvényszék nem tévedett, amikor a beszámításról rendelkezett -, az ítéletábla, az ésszerűség követelményét is szem előtt tartva, mellőzte az előzetes fogvatartásban töltött időnek a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetés utólagos végrehajtása esetére abba való beszámításáról szóló rendelkezést, a célból, hogy a Fővárosi Törvényszék különleges eljárás keretében a jogerősen kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés büntetésbe való beszámításáról dönthessen.

A vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámítására, a feltételes szabadságra bocsáthatóságukra, valamint a lefoglalt dolgokra vonatkozóan a törvényszék mindenben a jogszabályoknak megfelelő rendelkezéseket hozott.

Az elsőfokú ítélet ellen XIX. r. vádlott védője, XX. r. vádlott és védője, valamint XXIII. r. vádlott védője a bünygyi költség vonatkozásában, annak csökkentése érdekében jelentettek be fellebbezést.

A védők erre irányuló kérelmüket a nyilvános ülésen is fenntartották. E vonatkozásban terjesztett elő kérelmet X. r., XVI. r., XXIV. r. és XXX. r. vádlott védője is.

Az ítéletábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bünygyi költség vonatkozásában is a büntetőeljárás törvénynek megfelelő rendelkezéseket hozott.

A Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottakat a bünygyi költség viselésére, szem előtt tartva a (2) bekezdésben írtakat, mely szerint csak a tényállásnak azzal a részével kapcsolatban kötelezte a terhelteket fizetésre, amelyre bűnösségüket megállapította. Az is nyilvánvaló, hogy a tanács elnökének személyében beállt változást megelőzően tartott tárgyalási határnapok kapcsán a kirendelt védők eljárása miatt felmerült költségek nem a vádlottak mulasztása folytán, szükségtelenül merültek fel. Ezért helyes volt, hogy ennek megfizetésére nem kötelezte őket az első fokon eljáró bíróság. Az ítéletábla a bünygyi költség vádlottak által megfizetendő részének további csökkentését azonban a Be. 338. § (1) bekezdése alapján nem találta lehetségesnek. A másodfokú eljárásban felmerült bünygyi költségről az ítéletábla a Be. 381. § (1) bekezdése alapján rendelkezett. III. r., XII. r., XVIII. r. és XXV. r. vádlottak vonatkozásában a másodfokú nyilvános ülésen felmerült bünygyi költséget, a Be. 338. § (4) bekezdését figyelembe véve, a 339. § alapján az állam viseli, mivel e vádlottak és védők az elsőfokú ítélet ellen fellebbezéssel nem éltek, és a terhükre bejelentett ügyészi fellebbezés nem vezetett eredményre.

Debrecen, 2017. július 4.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Gömöri Olivér sk. előadó bíró, Dr. Háger Tamás sk. bíró

Záradék: A Fővárosi Törvényszék 4.B.1251/2008/891. számú ítélete a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a másodfokú határozatban írt változtatással jogerős és a felfüggesztett szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2017. július 4.

Dr. Elek Balázs sk. tanácselnök

A kiadmány hitelül
tisztviselő